Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermones thesauri novi de tempore

Petrus <de Palude>

[Straßburg], 1489

Sermo XCI – Sermo C

urn:nbn:de:bsz:31-306766

Visual Library

ſequeret amoroſus affectus. qꝛ ſcribit Mat.
vi. Ubi ē theſaur⁹ tuus ibi ē ⁊ coꝛ tuū. B
Scđo expediēs fuit ꝓpter fidei augmētatio
nē. qꝛ dicit Aug. de trinitate. Xps nō dat ſpm
ctm ingꝛtum hō ſed ingꝛtū deus. mō intenꝫ
ꝰ erat cū eis videbat quaſi vnus ex illis. ⁊ ſic
ides nō erat firma ⁊ clara de diuinitate. qꝛ ſm
Aug. fides ē de nō viſis vt dixit ſaluatoꝛ Jo
ā. xx. Bti qui nō viderūt ⁊ crediderunt. Et
Gre. Fides nō hꝫ meritū vbi hūana rō pbet
xpimentū. Et ĝ expediēs erat vt auferret ab
s hūanitas ⁊ clarius i miſſione ſpūſſcti in
oteſceretur veritas. Tercio expediēs erat ad
ei eleuatōem. Si eni ille nō aſcēdiſſet: quō
ſi ſpem aſcēſionis habuiſſent. Jō di. Joh.
iiij. Si abiero ⁊ ꝑparauero vob locū ꝫ iterꝫ ve
o ⁊ accipiā vos ad meipm. nā i hoc ꝙ deus
ianā naturā ſublimauit. credentibꝫ celum
ſſe patere mōſtrauit. Quarto expediēs fu/
d erigendā charitatis affectōem. nā diſci
li qꝫdiu habebāt xpm corꝑaliter pñte: nō
ntabāt de celeſtibꝫ ⁊ ſpūalibꝫ. Cū aūt aſcē
tunc totū animū ad celeſtia trāſtulerūt.
āt aſcenſionē Petr⁹ dixit Joh. vi. Domi
ad quē ibimus ỽba vite eterne habes. Et
Mat. xvij. Dñe bonū eſt nos hic eſſe. qꝛ eni
habuerūt defectū in ipſi⁹ pñtia. ideo ſtete
it ꝯtēti. Uoluit eis igitur auferre corꝑalē
i pñtiā. ad deſignādū ꝙ hic nō ē vera ſuffi
ria. ſed i eterna btitudine ē copioſa abūdā
oim bonoꝝ. De qua Aug. Omis copia q̄
eſt deus meus ē mihi penuria. aīa. n. crea/
ꝫa ſummo bono. ideo nō pōt repleri ⁊ ſati/
creatis ſed ſolo ipo a quo creata ē. ps. xvi.
ſatiaboꝛ cū apparuerit glia tua. ideo volu
cādere ſurſum vt nr̄m attraheret ſpm per
aritatis affectōem. de q̄ Joh. xij. Si exalta
s fuero oīa trahā ad meipm. iō dixit. expe
vobis vt ego vadā. ſi abiero. ſ. ꝑ paſſionē
ttā vob eū. ſ. poſt aſcenſionē.

De eadem dñica: Sermo. XCI.

Um venerit paclit⁹ arguet mōm de pctō ⁊ iu
ſticia Joh. xvi. C Intera/
q̄ ſunt ꝯgregatōi cuiqꝫ marie neceſſaria ē
hēat correctorē qui ſciat nō ſolū ꝑcere ſꝫ et
mire delicta. rō. qꝛ pctm̄ i ꝯgregatiōe hꝫ ſe
at vuln⁹ i corꝑe. qđ ſi nō curat: inficit totū
rp⁹. De q̄ Caſſio. ſup ps. xxxviij. Iniq̄tas
ortaliū more putredis ſine fine vagaretur
ſi medicinalis correctō ⁊ vituꝑatō mīme re
ſecaret. Spūaliter. ſic correctio culpe ē neccā/
ria ꝯgregatōi. qꝛ ē medicina aīe q̄ nō debet eē
nimis aſpa. ſed cū iuſticia ⁊ miſcđia. de quo
Gre. i paſto. c. xxij. Curandū q̄ppe ē vt recto
rē ſbditiſ ⁊ matrē pietas ⁊ patrē exhibeat diſci
plina. atqꝫ inter hec ſollicita expectatōne ꝓui
dendū ne aut diſtrictō diſcipline rigida. aut
pietas nimis ſit remiſſa. qꝛ vt inq̄t idē i mo/
ra. ⁊ habet. xlv. di. c. diſciplina. Diſciplina vl
miſcđia multū deſtituitur ſi vna ſine alia te/
neat. hec Gre. Faciendū ē ſicut faciūt viri ex
ꝑti in agricultura. qui qñ hñt arbores q̄ faci
unt fructū acetoſum vel amaꝝ pfoꝛāt illas. ⁊
ponūt aquā diſtpatā cū melle i foramie. ⁊ cū
clauo qui ē de eodē ligno arboꝛis ipſi⁹ foramē
obſtruūt. ⁊ tūc arboꝛes ſic curate dulces ꝓdu
cūt fruct⁹. nō obſtāte ꝙ añ ꝓducebant ama/
ros. Quid ē arboꝛ faciens fructū acetoſum ⁊
amaꝝ niſi pctōꝛ faciēs opus malū. ſꝫ foramē
tunc aq̄ mellica ꝑfundit qñ dulcis correctio
circa eū adhibetur. q̄ cū clauo obſtruit qñ cū
rectitudie pene ⁊ ꝯminatōe cohibetur. Et q̄a
ipe ē ꝯſolatoꝛ bonoꝝ vt q̄libet poſſet delectabi
liter facere opa bona ſpūſſcūs dꝛ eſſe ſup mel
dulcis. ⁊ ne tm̄ putet ꝙ ipe ſolū ſit pi⁹ ad mi/
ſerādū bonos ⁊ ꝯuerſos ⁊ nō iuſt⁹ ad punien
dum malos ⁊ obſtinatos. iō i verb ꝓpoſitiſ ꝓ
ponitur nob vt correctoꝛ qui minat de ſuo iu
dicio ⁊ iuſticia vt ſit terroꝛ i ſingul. Et iō i ỽ
bis ꝓmiſſis duo innuūtur. Pͥo ſpūſſcti vti
litas. ibi. arguet mōm. Scđo multiplicitas
vtilitatiſ. ibi. de pctō. iuſt. ⁊ iu. D De ꝑ/
mo di. ar. mū. Nota mōs capit tripl'r. Uno
mō ꝓ vniūſitate reꝝ creataꝝ. ⁊ ſic capit Joh.
i. i mōo erat ⁊ mōs ꝑ ipm fact⁹ ē. Iſte mōs ſp
ē dei ⁊ nūqꝫ diaboli. Jō glo. ſup Apoca. xi. eſt
mōs cui⁹ de⁹ creatoꝛ ē. ⁊ ē mōs c⁹ de⁹ redēptoꝛ
ē. ⁊ ē mōs cui⁹ diabol⁹ ꝑnceps ⁊ rectoꝛ ē. De ꝑ
mo dictuꝫ ē. De ſcđo. ſ. cui⁹ de⁹ redēptoꝛ eſt: ē
vniūſitas fideliuꝫ. De quo Joh. iij. Sic de⁹
dilexit mōm vt filiū ſuū vnigenitū daret. ſ. ꝓ
eo. Et ſic capitur Joh. vi. Panis quē ego da
bo caro mea ē ꝓ mōi vita. i. vniūſoꝝ fideliū. ⁊
Apoca. xi. Factū ē regnū hui⁹ mōi dñi nr̄i et
xpi ei⁹ qui regnabit i ſcl'a ſcl'oꝝ amē. Tercius
mōs ē cui⁹ diabol⁹ ꝑnceps ē ⁊ rectoꝛ. ⁊ ē vniū
ſitas maloꝝ. de q̄ Joh. xi. Pͥnceps hui⁹ mū/
di eijciet foꝛas. diabol⁹ dꝛ ꝑnceps hui⁹ mūdi.
nō rōe creatōis ſed vexatōe etiā ſeductōe ⁊ ꝑ
ue volūtatiſ affectu. nā ad Ephe. vi. dꝛ. Nō ē
vob colluctatō aduerſus carnē ⁊ ſanguinē ſꝫ
aduerſus ꝑncipes et ptātes. et adūſus mūdi

rectoreſ tenebrar̄ har̄.i.pctõr̄ tenebroſor̄.ꝛ
ille mõs ē diaboli nõ creatiõe ſed imitatõne.
Job.xlj. Ipe ē rex ſup vniuerſos filios ſup/
bie. De hoc mõo dr̄ Joh.vij. Nõ põt mūd⁹
odiſſe vos.me aūt odit.qꝛ ego teſtimoniū p/
hibeo de illo qꝛ opa ei⁹ mala ſunt. E De
h dicit text⁹. Cū venerit ille arguet mūdū.i.
mūdanos hoies.ð pctõ.ſ.q̄libet.licꝫ infinita
ſint pctā q̄ momētis q̄ſi ſingul' ɔmittim⁹ oia
tn̄ ɔphēdunt ſb trib⁹. Prio i mali opis ꝑpe/
tratõe.ꝛ talia ſunt īfinita.pſ.xxxix. Circūde
derūt me mala q̄r̄ nõ ē numer⁹. Et ſic Ma/
naſſes.i.pal'.vlti. Peccaui ſup numer̄ arene
maris. Bern. Si ſine numero quõ nūerabo
quõ reddā rõem vſqꝫ ad nouiſſimū q̄drantē
clamabo ḡ cū dauid.cxlij. Nõ intres i iudiciū
cū ſer.t.dn̄e.qꝛ nõ iuſtifi.i ɔſpectu tuo oīs vi
uēs. Nā dꝛ Ecci.xviij. Aſſidua ē ɔmiſſio co
rū.ſ.pctõr̄. Et ſi cui vident pctā ſua nõ plu/
rima dicēti q̄d feci.cū ē ꝙ nõ ingredit' vbi ver̄
iudiciū ē.ſ.i ɔſcīa. Jõ Ezech.iij. Ingredere ꝛ
īcludere i medio dom⁹ tue. Et.c.viij. Ingre/
dere ꝛ vide abominatões peſſimas.ꝛ īgreſſus
vidi.ꝛ ecce ſilitudo reptiliū ꝛ aīaliū abomina
tio.i.oīm pctõr̄. Et ibidē. Et adhuc ɔūſus
videb' abominatiões maiores. Ber. De q̄ꝫ to
ꝓfundi⁹ ingredimur de tanto clari⁹ ɔſpicim⁹
ꝙ oculi nr̄i pleni vanitate.aures detractione.
man⁹ ſāguie.os maledictõe. F Scdo ð
pctīs omiſſiõis.ſ.bonor̄ oper̄.et credo ꝙ plu
ra bona omittim⁹ q̄ꝫ mala ɔmittim⁹.q̄ cū vtra
qꝫ ſint q̄ſi infinita nõ mir̄ ꝙ hoies ḡuiter ar/
guent' ꝛ dāmnent'.vt pꝫ i figura Lu.xiij.de fi
culnea. Ecce anni tres ſunt ex q̄ venio q̄rens
fructū et nõ inuenio.ſuccide ḡ illā ꝛc. Mat.
vij. Oīs arbor q̄ nõ facit fructū bonū excidet'
ꝛ i ignē mittet'. Sap.iij. vacua ē ſpes illor̄ la
bores ſine fructu ꝛ inutilia opa eorum. Et ſic
Mat.xxi. maledixit ficulnee ſec⁹ viā q̄ niſi fo
lia habuit. Jõ d.ð iuſticia quā n̄ fecim⁹ Iſa.
i. Quieſcite puerſe agere ꝛ diſcite bene facere.
Itē de iuſticia quā fecim⁹ ſꝫ nõ bn̄.ſūt ei tres
circūſtātie q̄ fedāt bona opa. Prio ſi añ finē
deſiſtētes bn̄ opari obmittim⁹. vn̄.i.pal'.xxix
Firmabo regnū ei⁹ vſqꝫ i eternū ſi pſeuerauer/
rit facere pcepta mea. Ezec.xviij. Si aūt erit
ſe iuſt⁹ a iuſticia ſua ꝛ fecerit iniq̄tatē ꝛc.oēs
iuſticie ei⁹ q̄s fecerat nõ recordabūt'. Gre. In
caſſū ꝫ bonū agit' ſi añ terminū vite deſeratur.
Scdo ſi remittim⁹.ſ.cum negligētia ꝛ tedio
Vn̄ puer.x. Egeſtatē opata ē man⁹ remiſſa.
man⁹ aūt fortiū ꝫ diuitias parat. Apocal'.iij.
Scio opa tua: qꝛ neqꝫ frigid⁹ es neqꝫ calid⁹
es. vtinā frigid⁹ eēs aut calid⁹.ſꝫ qꝛ tepid⁹ es
nec frigid⁹ nec calid⁹: icipiā te euomere de ore
meo. Hiere.xlviij. Maledict⁹ q̄ facit op⁹ dn̄i
negligēter al's fraudulēter. Et ꝛc. diabol⁹ cōti/
nue tēptat vt ſaltē tedio vicat. Tercio ſi vidi
derim⁹.ſ.glia tpali. Mat.vi. Attēdite ne iu
ſticiā veſtrā faciat' corā homib' vt videami
ab eis. alioq̄n mercedē nõ hēbitis. Sepe ad/
moneo vos frēs p̄ua opa ſugereꝫ mõ ɔpa/
lor dicere. bona q̄ agitis valde puidete ne
īnt⁹ ſitis vacui a mercede. Idē. ſic op⁹ ſi publi
co ita tn̄ ꝙ intētio maneat in occulto. In ope
pbeam⁹ primo exemplū.i intētõe deo placea
mus p ſecretū. nā vt op⁹ ſit bonū regnit vt bn̄
fiat. Deut'.xvi. Juſte qḋ iuſtū ē pſeq̄ris. Jõ
Ber. ſup iſto ꝟbo. Vi ſunt viri miſe̾dīe q̄rꝫ
iuſticie obliuionē nõ acceperūt. dicit. Caue
vt iuſticia tua nõ accipiat obliuionē. caue a
triplici piculo ꝛ florebis ī eternū añ dm̄.nā
oīs iuſticia trāſitoria ꝛ tepida.et oīs iuſticia
vēdita erit i obliuione corā dn̄o. Et ſic mat/
thei.xxv. neſcio vos. Ideo quidā dicit.rmu
neramur aduerbijs nõ nomib'. Lnõ pbono
ope.ſed ſi bonū bn̄ facimus. Explicat Ri
char.ꝛ ſi bonus ē cib'.ꝛ tu in ſumēdo nõ ha
bes modū ꝛ ordinē reddis ci tibi malū ꝫ q̄ui
ex ſe bonus ē. G Tercio peccamꝰ ma
lor̄ ɔſenſu.et hoc fit in pctīs alienis ꝛ nouē
modis ſcḋm ꝙ nouē ſunt pctā aliena.q̄ patēt
his verſibus. Juſſio ɔſiliū ɔſenſus palpo re
curſus. Participās mut⁹ nõ obſtās nõ ma
nifeſtās. Primū pctm̄ alienū ē iuſſio.ſ.cū q̄s
iubet ꝛ impat fieri pctm̄. vt cum pr̄ filio.dn̄s
ſeruo vel mr̄ filie pcipit ꝙ aliqḋ pctm̄ cōmit
tat re⁹ ē quilibet pdictor̄ ſic admiſſi ſceleris
maxia pſūptio ē q̄ q̄s fieri pcipit qḋ diſplicet
bet. nec obediēdū ē pr̄i aut matri aut dn̄o ſi
q̄d mādat ɔ deū. qꝛ magis obediēdū deo q̄ꝫ
hoīb' Act.v. Et dicit aug. Amād⁹ ē genitor
ſꝫ pponēd⁹ creator. Nā vt hr̄ i ca.n.q.iiij.q̄d ḡ.
Et ſūt ꝟba Gre. pꝑter obediētiā nūq̄ ē bo/
nū obmittēdū ſꝫ nūq̄ꝫ malū mortale ɔmittē/
dū. Scḋm pctm̄ alienū ē ɔſiliū. vt ſi q̄s ɔſu/
lit malū fieri. ſicͭ Jezabel ɔſuluit et incitauit
achab ad occidēdum naboth vir̄ iuſtum vt
poſſideret vineā ei⁹. vt hr̄.iij. Reg.xxi. venun
dat⁹ ē achab vt faceret malū i ɔſpectu dn̄i. Jõ
hr̄ i ca.lxxxvi. di. tāta i ſi. ꝙ ꝓpter malū ɔſiliū
ɔſiliarij puniunt' ꝛ homicide dicit'. pꝫ ſolū ꝓ
liū hoies extiguunt'. ꝛ ſic q̄ ɔſulit vl' inſtigat
vſurariū furē vl' ſimoniacū ad aliqḋ malū fa
ciēdū qḋ al's factur⁹ nõ eēt tenet' ad reſtitutio
nē tot⁹ ſi ille nõ reſtituat. Terciū alienū pctm̄

ē ꝯſenſus vt ſi q̇s ꝯſentit vl' auxiliū pbet ad
pctm̄ vt ꝯducendo adulteꝝ et aliud q̇dlibꝫ
ſil'e tale peccat mortalr. Vn̄ apl's ro. i. nō ſolū
q̇ talia agūt: ſꝫ etiā qui ꝯſentiūt faciētibꝫ ſūt
digni morte. Et ſic. ij. pal. xix. dictū ē ioſaphat
ipſo pbes auxiliū ⁊ his q̇ oderūt dn̄m amici/
cia iūgeris. idcirco irā q̇dē dn̄i merebaris. nā vt
dr̄ i ca. di. lxxxiij. ſi inimic⁹. Cōſentire dꝛ q̇ pec
cāti amabilē ſe pbet. Nā ⁊ d talibꝫ hr̄. xi. q. iij
qui ꝯſentit peccātibꝫ apd̄ deū ⁊ hoīes ē male/
dict⁹. nā ꝯſentiētē ⁊ faciētē par pena ꝯſtrigit.
et hr̄. ij. q. i. notū. D Quartū pctm̄ eſt
adulatio. et notaſ i h̄ v̄bo palpo. vt ſi q̇s blā/
dit pctōri. vn̄ pūer. i. Si te lactauerint pctō
res ne acquieſcas eis. Nā dicit varro i ſentē/
tijs. Tal' ē qui adulatorie ſuggerit ſic qui clā
dimit ⁊ occidit. iō Sidoni⁹ i eplari d. Ma/
gis timeo adulatorē hoīez q̄ pncipē īfernalē
idcirco dic cū ps̄. cxl. Oleū pctōris n̄ ipīg. ca.
. de q̇ Sen̄. Nō timeb acerba v̄ba ſꝫ blāda
ſꝫ adulatio ſm̄ aug. ē fallaci laude ſeductio.
Quintū pctm̄ alienū ē recurſus. i. ſi q̇s ſuſti
et adulteꝝ vel furē i domo ſua vl' hereticos
ſuſceptat. Vn̄. ij. Joh. i. Nolite euꝫ recipe in
domo nec ei aue dixeritis. Nā ē regula iuris
qui occaſionē dat dāni damnū dediſſe vide
tur. ⁊ cōe pūerbiū Intm̄ facit qui tenet pedē
ut qui excoriat. ⁊ iplebit i eis illō ps̄. cxxiij
declināntes i obligatōes addu. do. cū ope. in.
Sextū pctm̄ alienū ē pticipās. i. qui ptē reci
pit. vn̄ Leui. xxij. morticinū ⁊ captū a beſtia
nō ꝯmedēt. i. a beſtiali hoīe. ſ. vſurario vl' ra/
ptore. qꝛ tunc teneſ ad reſtitutōēꝫ. ideo dixit
Thob. c. ij. cū audiſſet vocē balātis. Videte
ne forte furtiu⁹ ſit. reddite eū dn̄is ſuis. qꝛ nō
licet nob̄ aut edere ex furto aliquid aut ꝯtin
gere. nā i talibꝫ pticipātibꝫ ipleſ illō Job. xx.
Diuitias q̄s deuorauit euomet ⁊ de vētre ei⁹
extrahet eas de⁹. Septimū pctm̄ alienuꝫ eſt
mut⁹. i. q̇ nō corripit euꝫ ei⁹ monitio pdeſſet.
vn̄ Ecci. iiij. Ne reuerearis pximū tuū i caſu
ſuo: nec retineas verbū in tpe ſalutis. Nā d.
pctm̄. Sil'e ē ꝯſentire cū quē poſſis arguere
vn̄ Mat. xviij. Si peccauerit i te fr̄ tu⁹ va/
de ⁊ corripe eū. Nā hr̄ i ca. xxiij. q. v. nō potes
hō ē amor ſꝫ lāguor vbi mali mores nō cor
rigunſ. Octauū pctm̄ alienū ē nō obſtās. i. ſi
nō reſiſtit cū poſſit reſiſtere. de talibꝫ iura di/
cunt. xxiij. q. iij. c. qui pōt. q̄ nō careat ſcrupu
ſocietatis occulte q̇ manifeſto facinori deſi
nit obuiare. di. nāq; Aug. de verbis dn̄i. Si
neglexeris corripe frēm peccantē peior es illo
qui peccat. ille ſe vulnerauit. tu vuln⁹ fris cō

tēnis. tu vides eū pire ⁊ negligis. peior es tacē
do q̄ꝫ ille ꝯuiciādo. iō dr̄ d here. q̇ alios. Qui
alios ab errore nō reuocat cū pōt ſeipm̄ erra/
re demōſtrat. Nonū nō manifeſtās. h̄ ē ſi nō
manifeſtat. cū ei⁹ manifeſtatio poſſꝫ ē ē correc/
tōis. ⁊ ſi nō manifeſtat videſ q̄ ei placeat. iu
xta illō Job. xx. Cū dulce fuerit i ore ei⁹ ma/
lū abſcōdit illud ſb lingua ſua. Vn̄ Aug. in
regula. Si fr̄ tu⁹ hꝫ vuln⁹ i corpe qd̄ velit oc
cultari dū timet ſecari. nōne a te ſilr crudelit
ſileſ ⁊ nō miſcōditer agaſ. Iō apl's. i. Thi. v.
Peccātes coraꝫ oībꝫ argue. qꝛ di. Iſid. dum
vn⁹ corripiſ plēs erudiunſ ⁊ emēdanſ. Iō d.
dn̄s in euāge. Mat. xviij. Si te non audie
rit adhibe adhuc vnuꝫ vel duos. vt i ore duo
rū vel triū teſtium ſtet omne verbū. q̄ ſi nō
audierit eos dic eccl'ie. ſi aūt eccl'iam nō au/
dierit ſit tibi ſicut ethnic⁹ ⁊ publicanus.

De eadem dn̄ica.
Sermo. XCII.

Cum venerit ille arguet mūdm̄ de pctō Joh. xvi. J Pro q̇ ſciēdū pctm̄
ē merito arguendū multis de cauſis. Primo
qꝛ nil vili⁹. Hiere. ij. Quā vil' facta es nimis
iterās vias tuas. ita q̄ a deo odiſ Judith. v.
De⁹ illoꝝ odit iniquitatē. Sap. xi. Nihil o/
diſti eoꝝ que feciſti. Glo. hoc dr̄ ppter pctm̄
qd̄ ipe nō fecit. Sap. i. Deus mortē nō fecit.
ſed impij manibꝫ ⁊ v̄bis accerſierunt illam.
Nō eni odit de⁹ naturā quā fecit. nec i hoīe
nec i diabolo ſed culpā. Sap. xiiij. Odio ſūt
deo ipi⁹ ⁊ impietas ei⁹. Nā ſic nos nō odire/
mus ſerpentē niſi hrēt venenū. ſic nec de⁹ no/
ſtrū aliquē niſi rōne pcti. ps̄. Iniq̇s odio ha
bui. Ecci. xij. altiſſim⁹ odio hēt pctōres. et q̄
de⁹ odit pctm̄ oſn̄diſ p h̄ qꝛ de⁹ filiū ſuū crucifi
gi voluit vt cū eo pctm̄ crucifigereſ. d̄ q̇ aug.
ſup eplām Col'. ij. vbi loquiſ de cyrographo
cū innocēs occidiſ peccatū crucifigiſ. Et de⁹
pr̄ dicit de filio ſuo Iſa. liij. Propter ſcel⁹ po/
puli mei pcuſſi eum. In ſili'. ſi quis diceret ſe
odire intantū aliquē q̄ vellet eū cū xpo ſi/
lio vno gladio tranſuerberatū eſſe. vl' cū ma/
tre xpria: ſatis videreſ q̄ hrēt eū odio. ſic xps
odiuit peccatū. voluit eni vno gladio illō ſe/
cum trāſuerberari. Scd̄o qꝛ nihil miſerabi
lius. Prouer. xiiij. Miſeros facit pplōs pec
catū. Reuera miſeros. qꝛ creauit de⁹ hominē
ad imaginē ſuā. ſed p peccatū ſupbꝰ hꝫ ima
ginē leonis. inuidus canis. iracūdus vrſi. lu/

curioſus porci. accidioſus aſini vt ipleatur il lud pſ. xlviij. Hō cū i honore eēt nō intelle. ꝯpa. ē ꝛc. Bern. Si iumēta dicere poſſent di cerēt. Adā qⁱ vnꝰ ex nob. nā pctm̄ facit hoīes ſiles beſtijs. vñ Sen. Peiꝰ eſt beſtialr viuere ꝙ̄ beſtiā eē. beſtiā eni eē ē a natura. beſtialiter ꝟo viuere a malicia. Jō pſ. lij. Abomiabiles facti ſūt i iniq̄tatib; ſuis. Tercio merito pec/ catū ē arguēdū. q꞉ nil diabolo acceptabilius nō eni curat auꝝ ꝛ argētū. nec letificat eū oē pulcrū ſ; pctm̄. Eccli. xviij. Si pſtes aīe tue ꝯcupias eiꝰ faciet te i gaudiū inimicis tuis. i. demonib; qui nō gaudēt de ſplēdore ſolis ꝛ ſtellaꝝ ꝛ lapidū p̄cioſoꝝ. ſ; ex multitudie vi/ cioꝝ vt inq̄t Gre. Cōtinuo nos tēptāt vt ſal tē tedio nos vincāt. i. Pe. v. Aduſariꝰ vr̄ dia bolꝰ tāq̄ leo rugiēs circuit q̄rēs quē deuoret. cui reſiſtite fortes in fide fugiēdo. ſ. pctm̄. Ec cli. xxi. q̄ſi a facie colubri fuge pctm̄. Quarto q꞉ nihil infructuoſius. ad Ro. vi. Quē ḡ fru ctū habuiſtis tūc i illꝭ i quib; nūc erubeſcitis. q. d. nullū. qḋ amatores mūdi nūc nō cogno/ ſcūt. ſed i pena cognoſcēt. de q̄ Gre. Stultꝰ i culpa erit ſapiēs in pena. Tūc dicēt illḋ ſap. v. Quid nob ꝓfuit ſuperbia aut diuitiaꝝ ia ctātia quid ꝯtulit nob. oīa illa trāſierūt velut vmbra. Quīto pctm̄ ē arguēdū q꞉ nil dāna/ bilius. Eſt nāq̄ dānoſum in h. q꞉ nihil pōt hoī nocere niſi pctm̄. vñ ſolum caueat hō ab hoſte iſto. et nō ſunt timendi alij hoſtes. nec diabolus. nec hō malus. nec infirmitas. nec mors. nec vlla aduerſitas. q꞉ dicit Gre. Nul la nocebit aduerſitas ſi nulla dñetur iniqui/ tas. Et Eccl's. viij. Qui cuſtodit p̄ceptū: nō experietur quicq̄ mali. ſi eueniat aliq̄ aduerſi/ tas iuſto ꝛ innocēti tunc ꝟtetur i bonū. Jſa. iij. Dicite iuſto qm̄ bn̄ qm̄ fructū adinuētio nū ſuaꝝ comedet. Et ad Ro. viij. Scimus qm̄ diligētib; deū oīa coopant i bonum. ꝛ qḋ plus ē nec diabolus nec pſecutor pōt nocere iuſto ſ; fabricat ei coronā eternā. Ber. Jocū/ dū dei iudicium ꝙ ille ſupbꝰ humiliū mallea tor neſciēs fabricat eis coronas ꝑpetuas k

Vñ damnoſitas pcti noſcit in hoc ꝙ oīa bo/ na aufert hoi. et oīa mala infert. Pmo aufert deū et grām gratū facientē. Aug. Gra ꝛ mor tale pctm̄ opponunt. ꝛ niſi vnū radicitꝰ euul ſū fuerit reliquū plātari nō pōt. Sap. i. nō habitabit i corpore ſbdito pctis. Scdo au/ fert gliam eterni regni. Apoca. xxi. Nec intra bit in eā aliq̄d coinquinatū aut abomiatōē faciēs. Tercio aufert frnitatē ecclie. Eccli. xiij Que cōicatio ſctō homi ad canem. Quarto bona ecclie. ḋ quib; pſ. cxviij. Particeps ego ſum oim ti. te ꝛ cuſto. ꝛc. Quito aufert bona ꝓpa. Amb. Qui charitatē nō h; oē bonū qḋ h; amittit. Sexto aufert homi ſeipm. ſic ꝙ hō nō ſeruit ꝓprie ſaluti ſed diabolo. ij. pe. ij. A q̄ quis ſupatꝰ ē huiꝰ ꝛ ſuꝰ ē. Et Joh. viij Ois qui facit pctm̄ ſeruus ē peccati. Jtē au/ fert homi ſeipm. ita ꝙ melius eēt ſi natꝰ nō fuiſſet. ſi ſaltē pſeuerat. Septimo damnabi liſſimū eſt i hoc ꝙ ꝓ nullo meret eternū ſup/ pliciū niſi ꝓ pctō. Roma. vi. Finis illorum mors ē ꝛ eternꝰ remorſus ꝯſcie. Aug. li. con/ feſſionū. Voluiſti dñe ꝛ ita factū ē. vt pena ſibi ſit oīs animus inordinatus. Ideo Hie re. ij. Scito et vide q꞉ malū eſt ꝛ amarū dere liquiſſe te dñm deū tuū. Jō Eccli. xxi. Quaſi a facie colubri fuge peccatū. Jō Sene. Cum oīb; habe pacē ꝛ cū vicijs bellū. Jtē dē. Vi cia ſine mō. ſine ordine pſequēda ſunt. q2 mo dū et ordinē nō habēt. Nota licet omne pec catū eſt damnabile. ſignāter tn̄ peccatū infi dulitatis. De quo. s. Tho. ſcda ſcde. q. x. ar. iiij. Peccatū infidelitatis ē maximū. q꞉ om ne pctm̄ ē tāto grauius quāto ꝑ ipm̄ hō ma gis ſeparatur a deo. Jō Aug. Jnfi pctō manē ti ꝛ cetera detinētur. Nā ſine fide impoſſibile eſt placere deo. ad Heb. xi. Et in cōſonat aug. dicēs. Quicquid nō eſt ex fide pctm̄ ē. Glo. ſancti Thome dicit. i. nō liberat a pctō. ꝓp/ pter quod ſcribit. xxviij. q. i. c. oīs deinceps. §. ex his. Sine fide falſa ē oīs virtus etiā in bonis morib;. q꞉ effectu caret eterne ſalutis.

L Jtē dicit de pctō. ſ. quolibet. nā peccata ſunt infinita. vt cōquerit pſ. xxxix. Circūde derūt me mala quoꝝ nō ē numerus. ꝛ Ma naſſes ꝯqueſtus ē. i. Paral. vlti. Peccaui ſu per numeꝝ arene maris. Sup q̄ dicit Ber. Si ſine numero quō nūerabo. quō nō dīmit tō ne vſq̄ ad nouiſſimū quadrātē. Siquis ali cui videt ꝙ peccata nō ſunt plurima. ēt. q2 a nō ingreditur vbi veꝝ iudiciū ē ſcz in ꝯſciam. De quo Ezech. iij. Jngredere ꝛ includere in medio domꝰ tue. Et ca. viij. Jngredere et vi de abominatōēs peſſimas. Sup q̄ di. Ber. De quanto ꝓfundius ingredimur de tanto clarius intuebimur ꝙ oculi ſunt pleni vani/ tate. aures detractōe. os maledictione totum corpus plenū iniquitate. vt patet ſupra in p̄ cedēti ſermone. Scdo ſpūs arguet mundū de iuſticia quā nō fecit. q꞉ nil vtilius eſt iuſti cia. vt habet Sap. viij. Sobrietatem eni et prudētiā docet et iuſticiā ꝛ virtutē. quib; ni hil vtilius eſt in vita homib;. De q̄ virtute

quit Macrobi⁹ d. Juſticia ē vnicuiqȝ red
e qd̕ ſuū ē. Debem⁹ nāqȝ iuſticiam hr̄e. p̄/
vnuſqſqȝ ad ſemetipm̄. ſ. vt de p̄terit̄ ha/
t pniam. Thob. xiij. Cōuertimi pctō:es
cite iuſticiā corā dn̄o. ſ. voſipos puniēdo
tra illud Ro. vi. Sicut exhibuiſtis mē/
vr̄a ſuire immūdiciei ⁊ iniq̄tati ad iniqui
ſic nūc exhibere mēbra veſtra ſuire iuſti
ſctificatōem. vt poſſit dicere cū ps̄. cxviij
iudiciū ⁊ iuſticiā: nō tradas me calūnia
me. Dicit nāqȝ apl̄s. i. Cor. xi. Si nos/
diju. ſ. iudicio pnīe. non vtiqȝ iudicare/
. ſ. finali ſniā ad damnationē. Sed iam
let i multis illud Jſa. xxvi. Juſticiā non
us i terra. iō nō ceciderūt habitatores
. M Scd̕o debem⁹ hr̄e iuſticiā ad
i. ſ. p̄ceptis obediēdo ⁊ maiores nr̄os re/
do. De q̄ apl̄s ad Ro. xiij. Ōis aīa ptā/
blimiorib⁹ ſbdita ſit. nō ē eni ptās niſi
. Jtaqȝ qui reſiſtit ptāti dei ordinatōni
t. Et hoc verū eſt in his q̄ nō ſunt ꝯ de/
ā habet in cano. xi. q. iij. ſi is. Si is qui
ecerit aut cuiqȝ qd̕ a deo ꝓhibitū ē face/
erit. vel qd̕ p̄ceptū eſt p̄terierit. vel p̄teri
dauerit: execrabilis ſit. Nam impator
inus p̄cepit militibus aciē ducere con/
ianos qui noluerunt obedire. q2 mag̃
et obedire deo q̄ȝ hominibus. Actuū ꝫ. v.
t iuſticia obediētie. Matt. iij. Sic eni
mplere decet oēm iuſticiā. Glo. i. humi
obedientie p̄latis p̄ſtando i licit̄. Ter/
bemus habere iuſticiā ad egenos et af/
s eis ſbueniēdo. Vn̄ ps̄. cxi. Diſpſit de
iu. ⁊c̄. De hac iuſticia dixit thobias ſe/
Thob. xiiij. Filijs veſtr̄ mādate vt faci/
iſticias ⁊ elynas. nā ſalutis p̄miū p illā
ſequit̄. Prouer. ix. Qui ſequit̄ iuſticiā ⁊
diam inueniet vitā ⁊ iuſticiā ⁊ gliam. ⁊
uer. xi. Juſticia libabit a morte. Quar/
dem⁹ habere iuſticiā ad hoiem p̄rimū
cifice ꝯuerſando. Jaco. iij. Fruct⁹ iuſti
pace ſeminat̄ faciētib⁹ pacē. q̄ nō facien
guent̄ ⁊ punient̄. De q̄ ps̄. xxxvi. Jniu
nient̄ ⁊ ſemē impior perib̄t. N Ter
ūs arguet hoīes mlt̄plici iudicio. Pri
iudicio qd̕ nō fecerūt. q2 dicit apl̄us. i.
xi. Q, ſi noſipos dijudicarem⁹: nō vti
licaremur. Scd̕o d̕ iudicio qd̕ ſibi vſur
nūt. q2 ſcribit̄ Lu. vi. Nolite iudicare et
dicabimi. ſ. de dubijs vel occultis. Nā
ſt cōmittendū iudicio diuino. Jō apl̄s
xiiij. Tu quis es q̄ iudicas alienū ſeruū
ſuo ſtat aut cadit. Tercio arguet d̕ iudi
cio qd̕ nō timuerūt. De q̄ apl̄s Heb. x. Ter/
ribilis eſt expectatio iudicij. Reuera terribil̄.
Primo q2 iudex ē inexorabilis. Prouer. vi.
Zelus ⁊ furor viri nō p̄cet i die vindicte. nec
acquieſcet cuiuſqȝ p̄cib⁹. nec ſuſcipiet p rede/
ptione dona plurima. Scd̕o reus erit inex/
cuſabilis. Job. xxxi. Quid faciā cum ſurrexe
rit ad iudicandū dn̄s. q. di. nulla erit excuſa/
tio. Sed implebit̄ illud ps̄. xxx. Muta fiāt
labia doloſa. Tercio q2 teſtes erunt irrefra/
gabiles. Vn̄ ps̄. xcij. Teſtimonia tua credi/
bilia facta ſunt ⁊c̄. Quarto ſniā erit irreuoca
bilis. Vn̄ ps̄. cxviij. Jn eternū dn̄e p̄manet
verbū tuū. qui dicet. Jte maledicti in ignē
eternū. a quo nos ⁊c̄.

Dn̄ica Rogationum.
Sermo. XCIII.

S I quid petie
ritis p̄rem meū dabit vob̄ Jo.
xvi. O Jn verbis p̄miſſis
duo innuunt̄. Prīo de petēdo nos informat:
ne errem⁹ ex ignorātia. ibi. ſi q̄d petierit̄. De/
inde de īpetrādo nos ſecurat ne retrahamur
ex diffidētia. ibi. dabit vobis. De p̄mo dicit.
amen amē dico vobis ſi quid petieritis ⁊c̄.
Nota p̄ns dn̄ica dr̄ dn̄ica rogationū. ꝓpter
ꝓpinquū dn̄i receſſum p aſcēſionē. ⁊ q2 ipm̄ i
carne ſeq̄ nō poſſum⁹. iō mēte deuota comite/
mur. Nā ſm̄ Dama. Oratio ē mētis i deum
eleuatio. Xp̄us eni aſcēdit ad patrē velut ad/
uocatus nr̄. De q̄ apl̄s ad Heb. vij. Accedēſ
p ſemetipm̄ ad deū ſemp viuēs ad interpellā
dū ꝓ nobis. Jō nos inſtruit quō petere debe
amus dicēs. Amē amē dico ⁊c̄. Hic notādū
ē oratio q̄ debet exaudiri dȝ hr̄e plures ꝯditi/
ones. Primo debet eſſe fidelis ſine heſitatio
ne. Jaco. i. Si quis veſtrū indiget poſtulet a
deo. Et ſbdit. poſtulet aūt i fide nihil heſitāſ
iō aſſumit iuramentū ꝓ ꝯfirmatōe ſui dicti.
dicēs amē. i. vere. Hec dictio amē a iohanne
in Apocalipſi. c. i. et. v. eſt in celo audita. et q2
ih̄s xp̄s de celo venit in omnibus iuramētis
vſus ē ydiomate ſuo: quam tranſlatores nō
audebant in latinū ꝓpter ſui reuerētiā tranſ/
mutare. ⁊ eſt quaſi iuramentū xp̄i. Dicit eni
apl̄s ad Heb. vi. Oēs hoīes p maiorē ſui iu
rant. xp̄s nō habuit maiorē ſe ſm̄ diuinitatē
quia equalis patri. ideo iurauit p ſeipm̄. de q̄
Gen̄. xxij. Per meipm̄ iuraui dicit dn̄s. naȝ
dicit Joh. xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita.
ideo amē. i. i veritate dico vobis. q2 ego ſum

increata veritas ⁊ mẽtiri nõ poſſũ. Nu. xxvi Nõ eſt deus q̃ſi hõ vt mẽtiaṫ. ⁊ ad Heb. vi. Impoſſibile ẽ mẽtiri deũ. Jõ erectã fiduciaꝫ hr̃e debem⁹ ad deũ ꝓpter tria. Primo ꝓpter veritatẽ ꝓmittẽtis. ſcdo ꝓpter charitatẽ volẽtis. tercio ꝓpter poſſibilitatẽ oĩpotentis. Primo ꝓpter veritateꝫ ꝓmittẽtis. de q̃. i. Reg. ix. Omne qđ loquiṫ abſq; ambiguitate venit. ⁊ Lu. xxi. Celũ ⁊ terra trãſibunt. verba autẽ mea nõ trãſibunt. O ſi verbo credim⁹ ⁊ iuramẽto hoĩs. de q̃ Heb. vi. Omis ꝯtrouerſie coꝝ finis ad ꝯfirmatõem eſt iuramentũ. mľto magis dei. ideo heſitatio in orõne multuꝫ impedit impetratõem. vt patet Matt. xiiij. de petro qui petiuit. Dñe iube me ire ad te ſuper aquas. qui poſtq; heſitauit: cepit mergi. cui ihs. modice fidei q̃re dubitaſti. Sic heſitauerunt diſcipuli Mat. xvij. cũ non potuerunt expellere demoniũ de obſeſſo. interrogauerũt xp̃m cur hoc. rñdit. ꝓpter incredulitatẽ nõ potuiſtꝭ eijcere. Jõ Bern. tractãs illud Joſ. i. Omnẽ terrã quã calcauerit pes veſter veſter erit. exponit. q̃tũ pedẽ fiducie in dñm poſueris. tm̃ obtinebis ⁊ poſſideb. iõ Mat. xxi. Si habueritis fidẽ ⁊ nõ heſitaueritꝭ oĩa q̃cunq; petieritis in orõne credẽtes accipietꝭ. ſic fecit chananea Mat. xv. licet multotiens a dño repulſa. nõ tñ diffidebat. ſed credo dixit. iõ ait ei dñs. O mlier magna ẽ fides tua. vade fiat tibi ſicut vis. Jõ Bern. Nemo ꝑuipẽdat orõem ſuã. dico vob̄ anq; vadat de ore vr̃o ipſe ſcpſit ĩ libro ſuo. Jõ dicit amẽ. i. vere. pſ. cxliiij. Fidel' dñs in oĩb; verbis ſuis Jõ fideliter petere debem⁹. Scdo ꝯfidenter petere debem⁹ ꝓpter charitatẽ volẽtꝭ. Ipe eñi qui petere iubet ĩ infinitũ diligit nos. et plus ꝓmouere deſiderat nos q; noſipſi. et ex h̃ ſpes ⁊ fiducia noſtra dꝫ roborari et erigi ad dñm. De quo Aug. ſup h̃ verbo. ⁊ in v̉bũ tuũ ſuperſperaui. dicit. Spemus ⁊ ſupſpem⁹. qm̃ deus affectu paterne charitatis diligit nos. et pl⁹ ꝓfectũ nr̃m deſiderat q; noſipſi. nec ei hortaretꝭ nos petere ſi ea q̃ peterem⁹ intẽderet denegare. De cui⁹ charitate dr̃. i. Joh. iij. Videte qualẽ charitateꝫ dedit nobis pater vt filij dei noĩemur ⁊ ſimus. Et Joh. i. Dedit eis ptãtẽ filios dei fieri his qui credunt in noĩe eius Si filij dei ſum⁹: q̃s dubitare poterit vt orãtes nõ exaudiat quos dilexerat nõdũ natos Tercio ꝯfidẽter debemus petere ꝓpter facilẽ poſſibilitatẽ omnipotẽtis. Heſter. xiij. Dñe i ditione tua cuncta ſunt poſita: ⁊ non eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue. De quo Eccl'ſ

viij. Oẽ qđ voluerit faciet ⁊ ſmo illius ptãte plenus ẽ. pſ. xxxij. Ipe dixit ⁊ facta ſunt. ipſe mãdauit ⁊ creata ſunt. P Ex q̃ non debet attẽdere ꝓpriã indignitatẽ ſed dei veritatẽ benignitatẽ et poſſibilitatẽ. Heb. x. Nolite amittere fiduciã veſtrã que magnã habet remuneratõem. idcirco dicit amẽ. Scdo orãs debet ẽẽ immunis ſine pc̃i mortalis ꝯtagione. dicit eñi pſ. lxv. Iniquitatẽ ſi aſpexi i corde meo nõ exaudiet dñs. Prouer. xiiij. Miſeros facit pp̃los pctm̃. Et Eccli. xxvi. Qui trãſgrediṫ a iuſticia ad pctm̃: deus parauit illũ ad rompheam. Joh. ix. Scimus q; pctõres deus nõ exaudit. Sed di. Dicit Aug. ſuper Johannẽ. Si deus pctõres non exaudiret: fruſtra dixiſſet publicanus. Deus ꝓpicius eſto mihi pctõri Lu. xviij. Rñdet. s. Thõ. ij. ij. lxxxiij. ar. vi. dicẽs. Peccatores nõ exaudiuntur q̃tum peccatores. id eſt ſm̃ deſideriũ pc̃ti. hoc eſt interim q; ſunt in affectu pc̃ti. Si autẽ peccatores ſe recognoſcũt ⁊ ꝓpoſitũ penitẽdi hñt. tales deus audit vt publicanus ꝓbatur. Nã ſi deus tales nõ exaudiret nullũ penitus audiret. Quia diciṫ Ro. iij. Omnes peccauerũt ⁊ egẽt grã dei. Prou. xx. Quis põt dicere. mũdũ eſt cor meũ. purus ſuꝫ a peccato. Et Eccl'ſ. vij. Nõ ẽ hõ iuſtus ſuper trã qui faciat bonũ ⁊ nõ peccz. Et Job. xv. Celi nõ ſunt mundi in ꝯſpectu eius. q̃to magis abominabilis ⁊ inutilis hõ qui bibit ſicut aquã iniquitatẽ. pſ. xiij. Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt. Idcirco Remigius dicit. Exaudiunṫ pctõres ſi a pctis reſipiſcunt. ſi mala p̃terita lachrymis abluũt. ſi corde q̃tum in ipſis eſt abnegant. ſi dolent ⁊ dolent q; lapſi ſunt. Qui ṽo adhuc delectantur in peccatis nõ exaudiunṫ. Iſa. i. Cũ multiplicaueritis orõem nõ exaudiã. manus veſtre plene ſunt ſanguine. i. pc̃tis. Ideo Jaco. v. Cõfitemĩ alterutꝝ peccata veſtra ⁊ orate ꝓ inuicẽ vt ſalueni. Dicit eñi. Jo. iij. Si cor nr̃m nõ reprehenderit nos fiduciã habemus ad deũ: ⁊ quicq̇d petiem⁹ accipiemus ab eo. Chriſ. ſup Matt. Qui peccat et orat nõ deũ adorat ſed illudit. ſicut milites q̃ genua flectẽtes xp̃o alapas dederũt. Jõ Caſſianus ĩ li. collationũ. vt nr̃a oratõ ad deũ poſſit aſcẽdere nullo vicioꝝ grauet pondere. Ideo Eccli. xviij. Añ orõnem ꝑpara aĩam tuã: ⁊ noli eſſe tanq; hõ qui temptat deũ. pſ. x. Preparationẽ cordis eoꝝ audiuit auris tua. nã volens canere in cythara ꝑparat cordas. ſic homo volens orare. De quo Caſſianus in lib.

ollationũ. Quales orãtes volum⁹ inueniri:
ales añ tpˢ oportet nos pparari. Tercio debet
ſſe rõnabil' ſine inſipiẽti poſtulatiõe. de quo
Caſſiod. Oratio dr̃ quaſi oris rõ. vt rõnabi
ſit qḋ petatur. Et h̃ notatur ĩ textu. Si q̃d
l ẽ vtile ꝛ rõnabile. Sed heu impleti mul/
ɔ illud ꝓuerb. xxi. Stulti ea q̃ ſibi ſunt no
a petunt. Aliq̃ gladium potẽtie. vt mr̃ filio
zebedei cũ filijs ſuis. Mat. xx. Dic vt hi
io filij mei ſedeãt. vn⁹ ad dexterã tuã. ꝛ ali⁹
ſiniſtrã ĩ regno tuo. Quibꝫ ihs rñdit. ne/
tis quid petatis. Eccli. vij. Noli q̃rere fieri
dex. et Heb. v. Nemo aſſumat ſibi honorẽ
ĩ vocat⁹ a deo tãq̃ꝫ aarõ Eccl'ſ. viij. Inter
dñatur hõ hoi ĩ malũ ſuũ. Aliq̃ fatue pe/
t laqueũ auaricie. de q̃. i. Thi. vi. Qui cu
unt diuites fieri incidunt ĩ tẽptatões ꝛ i la
um diaboli. vt Mido rex petiuit vt omẽ
tãgeret auꝝ fieret. ꝛ factũ ẽ vt ꝛ panis ꝛ vi
n verterẽt ĩ auꝝ. ꝛ ſic fame perijt. Aug. De
egat ꝓpiti⁹ qḋ q̃ñq̃ꝫ ɔcedit irat⁹. Jõ ſa/
õ petiuit liberari ab h̃ laq̃o. Prouerb. xxx.
ẽdicitatẽ ꝛ diuitias ne dederis mihi. ſed
e tm̃ victui meo neceſſaria. Jõ rõnabi/
debem⁹ petere qḋ ẽ quid. i. vtile. Nã ter/
vt diuitie et ptãtes nihil ſunt. Sap. vij
itias nihil dixi eſſe ĩ ɔpatõe illi⁹. Nota
t ſi quid. vñ ſi ẽ ɔiunctio ɔditionalis ad
nãdum ꝙ tpalia debem⁹ petere cũ ɔditi
Rõ. q꞉ pñt obeſſe ꝛ ꝓdeſſe. et ignoratur
nocẽt vel ꝓſint. nã ſicut medicina nõ ẽ ſu
la niſi de ɔſilio medici. ſic et tpalia cũ vo
ate dñi. Aug⁹. Qñ petitis tpalia cũ mõ
re. et cũ timore illi ɔmittite vt ſi ꝓſint det
ſint nõ det. ſcit. n. celeſtis medicus quid
ur⁹ et quid ſb̃tractur⁹ ſit. nã quid ꝓſit no
nedic⁹ nõ egrot⁹. Nã dicit Ber. ſup pſ.
i habitat. Orare ẽ deũ q̃rere. iõ nõ recte
ſi pter deũ aliquid q̃ris. aut illḋ ꝓpt̃ de
nõ q̃ris. qm̃ ĩ ipõ ſunt oĩa. ibi eni ſunt re/
ia vulnex. ibi ſb̃ſidia neceſſitatuꝫ. ibi re/
atio defectuũ. ibi copie ꝓfectuũ. nam ſi
a tpe neceſſitati' poſtulam⁹. ſi deus ĩ cã ẽ
lla vtiq̃ꝫ principal'r ſed hunc poti⁹ ꝓpter
lla poſtulam⁹. Cui ɔcordat Ber. ſuper
di. Nimis ẽ auar⁹ cui nõ ſufficit deus
ui dñm poſſidet ĩ nullo eget. Aug. Qui.
habet oĩa habet. qui deo caret nihil hꝫ
o dic cum pſ. ps mea dñs in eternũ.
Sed di. tñ dñs docuit petere terrena
at. vi. ꝛ Lu. xi. Panẽ noſtꝝ quotidianũ.
det Aug. hoc eſt verꝫ ĩ ordine ad ſpũalia
dminicula ad beatitudinẽ. Aliq̃ petũt ignẽ
vindicte. ſ. mortẽ primoꝝ. Aug⁹. Talis oro
nõ obtinet grãm ſed meretur offenſã Jac. iiij
Petitis et nõ accipitis eo ꝙ male petatis vt
ĩ ɔcupiſcẽtijs vr̃is inſumatis. dicit Aug. ad
ꝓbam. hoc licet orare qḋ licet deſiderare. ſed
deſideriũ mortis primi nõ ẽ licitũ Eccli. viij
Noli ḋ mortuo inimico tuo gaudere. g̃ nõ ẽ
licitũ petere. ſed in orõne noſtra debem⁹ ꝓpo
nere dei voluntatẽ. i. Joh. v. Hec eſt fiducia
quã habemus ad deũ. q꞉ q̃cunq̃ꝫ petierim⁹
ſm̃ voluntatẽ ei⁹ audit nos. Hoc xps docuit
Mat. vi. Fiat volũtas tua. ꝛ ꝑ ſe fecit Mat.
xxvi. Mi pater ſi poſſibile ẽ trãſeat a me ca/
lix iſte. Et concluſit. Veruntamẽ nõ ſicut ego
volo ſed ſicut tu. Naꝫ medicus nõ dat egro
omẽ quod deſiderat ſed quod ſibi ꝓdeſt. ſic
deus. Vñ Jſido. ḋ ſummo bono. Sepe de
us nõ audit ad voluntatẽ ſed ad vtilitatem
vt patet de. s. paulo. ij. Coꝝ. xij. qui ter dñm
rogauit. inaudit⁹ tñ mãſit. q꞉ tẽptatõ carnis
ad aĩe ſalutẽ ſibi vtilis fuit. Quarto orõ dꝫ
eſſe humil' ſine elatõe. De quo Judith. viij.
Expectem⁹ humiles ɔſolationẽ eius. Amb.
Qui in oratõe exaudiri deſiderat: neceſſe eſt
vt pompã a ſe reijciat. ꝛ tũc miſericordiam acqui
rat. De quo Lu. xviij. Duo homĩes aſcẽde/
runt in templũ vt orarent. vnus elat⁹ ſtans.
alter humilis percutiebat pect⁹. nec auſus fu
it oculos ad celũ leuare. qui et deſcẽdit iuſti/
ficat⁹ ĩ domũ ſuã. pſ. Reſpexit in orõem hu/
milium: ꝛ nõ ſpreuit ꝑcem eoꝝ. Aug. Orõ ſi
pura ꝛ humil' fuerit vacua nõ redibit. nã vi
demus. volẽs de riuo haurire aquã inclinat
vas. ſic et volẽs haurire aquã grẽ. Eccl. xxxv
Oratio hũiliantis ſe nubes penetrabit. Ju/
dith. Humiliũ ꝛ manſuetoꝝ ſemꝑ tibi pla/
cuit deꝑcatõ. Quinto debet eſſe ignoſcibilis
ſine rãcore. Marci. xi. Cũ ſtabitis ad oran/
dum dimittite ſi quid habeti' adũ ſus aliquẽ
vt ꝛ pater veſter qui ĩ celis ẽ dimittat vobis
pctã veſtra. Aug. Vnuſquiſq̃ꝫ talẽ indulgẽ/
tiã accipiet a dño qualẽ faciet ꝓximo. Mat.
xviij. Serue nequã omne debitũ dimiſi tibi
qm̃ rogaſti me. Nõne ergo oportuit ꝛ te miſe/
reri ɔſerui tui. ſicut ꝛ ego tui miſert⁹ ſum. In
quo verbo oportuit intelligit̃ neceſſitas dimit/
tẽdi. qḋ ſi nõ fecerim⁹ fiet nob̃ id qḋ ſequitur
Et iratus dñs eius tradidit euꝫ tortoribus
quoaduſq̃ꝫ redderet vniuerſum debitũ. Et
ſubdit. Sic et pr̃ me⁹ celeſtis faciet vobis ſi
nõ remiſeriti' vnuſquiſq̃ꝫ fratri ſuo ḋ cordibꝫ
vr̃is. Anaſtaſius. Si iniuriã nõ dimitti': nõ
orõem ꝓ te facis. ſed maledictionẽ ſuꝑ te in/

ducis.pſ.cviij. Oratio eius fiet in peccatum.
Luce.xi. Cũ oratis dicite. dimitte nob pctã
nr̃a: ſiqdez ⁊ nos dimittim⁹ debitoribꝫ noſtris
⁊c̃. Dicit.s.Tho. Si actu attẽdit q dimitte
re teneť ⁊ nõ facit: tũc maledictiõem ⁊ vindi/
ctã ſup ſe inducit. De q̃ Amb. Indignũ ẽ ee
illi deũ ppitiũ qui crudel' ẽ in primũ. Sexto
dz eſſe lachrymabilis cũ cordis ↄpũctione.
De quo Iſido. Cũ corã deo aſſiſtim⁹ gemere
⁊ flere debem⁹ remiſcẽtes q̃ꝫ grauia ſunt q̃ cõ/
miſim⁹. q̃ꝫ dura inferni ſupplicia q̃ timem⁹.
Idẽ. Conſideratio pctõꝝ gignit merorẽ.iij.
Reg.viij. Si quis cognouerit plagã cordis
ſui: ⁊ extẽderit man⁹ in domo hac tu exaudi/
es de celo dñe. q2 dicit Gre. Ueraciter orare
ẽ amaros gemit⁹ in ↄpunctiõe nõ ↄpoſita ver
ba reſonare. Et ſic orauit thobias. Iõ ange/
lus Raphael dixit ei Thob.xij. Qñ orabas
cũ lachrymis ego obtuli orõem tuã dño. Di
cit em̃ Aug. i ſmõe. Orõ deũ lenit ſed lachry
ma cogit. et ſic Zara orauit Thob.iij. Peto
dñe vt de vinculo improperij hui⁹ abſoluas
me. ſbdit. In illo tp̃e exaudite ſunt pces am/
boꝝ. ⁊ ſic Ezechias orauit cũ fletu. Iſa.xxx/
viij. et exauditus ẽ. ita q ⁊ quindeci anni ad
diti ſunt ad vitã eius. Silr̃ Anna orauit cũ
fletu p ple quam dñs exaudiuit. q2 ↄcepit ⁊
pepit Samuelẽ.i.Reg.i. Iõ Chriſ. i ſmone
Nemo flẽs ad deũ acceſſit qui nõ accepit qd
poſtulauit. Septimo orõ dz eſſe deſiderabi/
lis cũ cordis attẽtõe. De q̃ Gre. De⁹ nõ ſolũ
verba attẽdit depcãtis ſed cor orãtis. Et h̃ in
nuiť i textu cũ dr̃ petieritis. petitio em̃ ẽ act⁹ ap
petit⁹ cũ deſiderio ⁊ intẽtiõe. Sed heu multi
ſunt mouẽtes labia. intẽtio aũt ⁊ mẽs ẽ diſp
ſa. de quibꝫ Iſa.xxix. Appropinqt ppl's iſte
ore ſuo: et labijs ſuis me glificat. cor aũt eius
lõge ẽ a me. R Sed di. eſt ne euagatio
mẽtis ſp pctm̃. Rñdet.s.Tho.ij.ij.q.lxxxiij
Si quis ex ppoſito in orõne mẽte euagetur
pctm̃ ẽ ⁊ impedit orõnis fructũ. De q̃ aplus
i.Chor.xiiij. Nã ſi orem lingua ſpũs meus
orat. mens aũt mea ſine fructu eſt. Et Aug.
Quid pdeſt ſtrepitus labioꝝ vbi cor eſt mu
tũ. et hiero. ⁊ et habeť de con. di.v. Nõ medio
criter. nõ tm̃ verbis ſed corde eſt orandũ ad
deum. Et Aug. in regula. Cũ oratis hoc ver
ſeť in corde qd pfertur ore. Iſid. Tunc vera/
citer oramus cũ aliũde nõ cogitam⁹. Si xõ
euagatio ſit pter intentionẽ orõnis fructum
nõ tollit. Baſili⁹. Si debilitat⁹ orare neque/
as ↄtritũ potes teipm exhibeas ⁊ de⁹ ignoſcet.
ex eo q nõ ex negligẽtia ſed fragilitate nõ po/
tes vt oportet deo aſſiſtere. Iõ Matt.vi. Tu
cũ oraueris intra cubiculũ tuũ: et clauſo oſtio
ora patrẽ tuũ in abſcondito. Caſſianus. In
tra cubiculũ oramus cũ ſtrepitũ cogitatiõnũ
⁊ ſollicitudinũ amouem⁹. S Sed dubi/
que attentio requiritur ad orõem. Rñdet.s.
Tho.ij.ij.q.lxxxiij. triplex ẽ attẽtio in orõne
vocali. Primo ad verba ne quis erret. Se
cũdo ad ſenſũ vt intelligat. tercio ad finẽ vt
ſpectet. illa maxie. ſ. tercia eſt neceſſaria. Hãc
pñt habere ydiote. vt dicit Hugo de.s. Uic
tore. Talis intẽtio qñq2 intantũ abũdat vt
mens ita ferať in deũ vt obliuiſcať oim̃ cetera
neoꝝ. ⁊ ita hõ in aĩa cũ deo loquiť. De q̃ Gre
go. Aĩaꝝ verba ſunt deſideria. Octauo dꝫ
eſſe dulcis in filiali dilectiõe. Et notatꝫ pa
trẽ. Glo. dulcis ẽ oratio que incipit a noĩe
paterno. Aug. ſup orõem dñicam. Sicut
orãtis affectus ſic exaudictus effectus ꝑ ꝑm
Grego. Deus nõ attẽdit verba depcãtis ſed
cor orãtis. et ſic male diſponũt ſe qui extra
tp̃e fabulãtur. comedũt. bibunt ⁊ ſic de alijs.
Et nulla ẽ filialis dilectio et obediẽtia. Gre.
Nõ mirũ q tarde vel nunq̃ exaudimur. q2
dñm pcipientẽ nõ audimus. Aug. Qua frõ
te poſtulas qd pmiſit ſi nõ facis qd ↄmiſit.
Ideo Bern̄. Ubi mẽs igne diuino accendit
pectus manibꝫ tundiť. pauimentũ genibꝫ cal
cať. oculi lachrymis fluũt. gemitus ⁊ ſuſpiria
reſonãt illã orõem exaudit. nã ſicut fumus
incẽſi nõ aſcẽdit niſi incẽſum ponať ſuper vi
uos carbones. ſic oratio niſi ab anima calefa
cta diuino amore. pſ.cxl. Dirigať orõ mea ſi
cut incẽſum in ↄſpectu tuo.

Feria ſecunda Rogationum.
Sermo.XCIIII.

I quid petie
ritis patrẽ meũ i noĩe meo ⁊c̃.
Joh.xvi. T In verbis pre
miſſis duo innuunť. Primo hortať nos ad
petitõem. ibi. amen amẽ dico vobis ſi qd ⁊c̃.
Scd̃o pmittit petitõis exauditionẽ. ibi. da/
bit vobis. De pmo di. Amen amen dico vo. ſi
quid ⁊c̃. Chriſ. In h̃ oñdit q̃ta ſit virt⁹ no
mis xpi. q2 nõ viſus ſed noiatus apud prẽm
facit mirabilia. Sciendũ in noie xpi debem⁹
petere mltiplici rõe. Primo rõe dilectõis. q2
tãta ẽ dilectio inter patrẽ ⁊ filium q nõ dene/
gabit. De quo Joh.xi. Grãs ago tibi q2 au/
diſti me. ego aũt ſciebã q2 ſp me audis. Se
cũdo ratõne admonitionis ipẽrauerit indu

natoꝝ ſuā a nob: ⁊ pauit nobis vitā ⁊ grām
Joh.i. Gr̄a ⁊ veritas p ihm xp̄m facta ē. T er
o rōe ſupplicatōis. q: ipe ſupplicat ꝓ nob.
Joh.i. Aduocatū habem⁹ apud deū patrē
m xp̄m iuſtū: et ipe ē ꝓpiciatio ꝓ pctis no/
is. Jdo ī noie ihu debem⁹ petere. Uñ apls
hilip.ij. In noie ihu oīe genu flectat cele
ū terreſtriū et infernoꝝ. Pro quo nota.
cit ī textu. Si quid petieritis. Uñ quinqꝫ
it petēda in noie ihu. Primo debem⁹ pe/
e pctōꝝ remiſſionē. Judith.viij. Penitea
is et indulgētiā eī⁹ fuſis lacrimis poſtule/
us. Nā pctā ſunt impedimenta ōis boni ⁊
ōis mali. Uñ Greg. Si nō eēt iniquitas
lla noceret aduerſitas. Jō Aug. Quicum
viuim⁹ ī hac vita neceſſe ē nobis dicere di/
tte nobis ⁊c. Sed in noie ihu debem⁹ hoc
ere. Nā hr̄ Actu.x. Huic oēs ꝓphete te
ioniū phibēt remiſſionē pctōꝝ accipe p
nē eius. Hoc cognoſcēs dauid in ps̄.xx/
o. Propter nomē tuū dn̄e ꝓpiciaberis pec
meo. Scdo debemus petere vite nr̄e or
atiōem ad ſalutē: vt viꝫ dn̄s vitā nr̄am
gat ad ſalutē. Uñ Thob.iiij. O mī tēpe
ic deū et pete ab eo vt vias tuas dirigat.
nia ꝯſilia tua in ipo ꝑmaneāt. Et dicit
inter omni tpe. ſ. in ꝑncipio medio ⁊ fine
dicit Eccl's.ix. Neſcit hō finē ſuum. ſ. in
ſtatu finaliter inueniat. Hec eñi ſūt tria
icilia. de quibꝫ Prouer.xxx. dicit Salo/
Tria ſunt mihi difficilia. ⁊ quartū pe/
is ignoro. ſ. viā viri in adoleſcētia ſua. vi/
nauis in medio maris. ⁊ viā aquile in ce
olātis. Primū ꝑtinet ad incipiētes qui/
maxime neceſſariū eſt petere a deo vt ipe
iſcdiam ſuā dirigat viā eoꝝ in ſalutē eter
Nā tales ſe hn̄t ſicut lignū nouiter plan
i. de q̄ quis ſcit an creſcat vel areſcat. Se/
dū. ſ. via nauis ī medio maris ꝑtinet ad
iētes. quis eñi ſcit ſi nauis ad portū ꝑue
in medio maris eꝑīo. ſic eſt ⁊ de ꝑficiētī
.i. Coꝝ.x. Qui ſe exiſtimat ſtare videat
adat. Terciū. ſ. via aquile in celo: ꝑtinet
fectos. quis eñi ſcit an aquila volās ad
veniat ad nidū. Sic q̄s ſcit vtꝝ ꝑfecti q̄
velut aq̄le volātes p ꝯtēplatōem ad ce/
a ⁊ btitudinē eternā ꝑueniāt. Uñ Eccs
Sunt iuſti et eoꝝ opa in manu dei, ſꝫ om
in futuꝝ reſeruātur incerta. Jō Bern. ad
geniū papā. Noli nimis credere affectui
Dicit naqꝫ Chriſ. Xp̄s ꝑmiſit Petꝝ ca
e vt nos erudiamur in nobiſipſis nō ꝯfi
e. Jdeo Caſſiodo. ſup ps̄.lxxij. Nil ſecu/

rius q̄ꝫ totum illi ꝯmittere qui nouit oīa ꝓ/
futura ſuis cultoribꝫ preſtare. Jdcirco petere
debem⁹ vt opa nr̄a dirigat ad ſalutē. ⁊ h ī no/
mie ihu. vñ Mar.vl. Si mortiferū quid bi
berint in noie meo nō eos nocebit. i. ſi tēpta/
tōēꝫ habebūt nō eos ſupabit. De quo ps̄.cl
iiij. In noie tuo ſꝑnemus inſurgētes ī nobis.
V Tercio debemus petere gratie deuotōꝫ
de quo Zach.x. Petite vobis pluuiā a dn̄o.
id eſt gratiā. Nā ſine hac pluuia areſcit om/
nis fructus boni opis in aīa. Uñ Chriſ. Si
cut terra ſine pluuia ſic hō ſine gr̄a. q: areſcit
⁊ ſterilis fit. Aug. de correctiōe ⁊ gratia. Gra
tie eſt quicquid boni agimus. nā noſtra me/
rita nō ſunt niſi dei gratia. Sed debem⁹ illaꝫ
petere in noie ihu. Nā dixit Joh.i. Gratia ⁊
veritas p ihm xp̄m facta eſt. Quarto ſapien
tie illuminatōem. Jac.i. Si quis vr̄m indi
get ſapia poſtulet a deo ⁊c. Nam dr̄ Eccli.i.
Omnis ſapia a dn̄o deo ē. iō debem⁹ a deo pe
tere. ⁊ ſic Salomō.iij. Reg.iij. Da ſeruo tuo
cor docile. Et Sap.ix. Da mihi dn̄e ſedium
tuaꝝ aſſiſtricē ſapiam. mitte illā de celis ſan/
ctis tuis ⁊ a ſede magnitudinis tue. vt mecū
ſit et mecū laboret. vt ſciā quid acceptum ſit
apud te omī tpe. Nā ſine hoc dono hō non
eſt acceptus deo. Sap.vij. Neminē diligit
niſi eū qui cum ſapia inhabitat. Sed illā de
bemus petere ī nomie ihu. q: ipe eſt ſapia pa
tris. de quo aplus Col.ij. In quo ſunt oēs
theſauri ſapieꝫ ſcie abſconditi. Jdeo.xxvi.q.
ij. qui ſine. Qui ſine vera ſapiētia eſtimat ſe
prudentē poſſe fieri nō prudēs ſed ſtultus ē
X Quinto petere debemus faciei ſue vi
ſionē in qua cōſiſtit eterna beatitudo et vita
hominū. de quo magiſter in.iiij. di.xlix. dicit
Unū eſt ſummū ⁊ eternū bonū. ſ. deus beati/
tudo ⁊ vita oim. hoc bono oēs ſancti ꝑfruen
tur ⁊ electi. ſed alij alijs plenius. ꝑfruētur ve
ro vidēdo p ſpeciem nō in enigmate. habere
eni vitā eſt videre vitā. hoc eſt cognoſcere de
um in ſpecie. Uñ veritas in euāgelio Joh.x/
vij. Hec ē vita eterna vt cognoſcāt te ſoluꝫ de
um veꝝ ⁊ quē miſiſti ihm xp̄m. Aug. Viſio
xp̄i ē tota merces. Jdeo petiuit Moyſes Ex
odi.xxxiij. Si inueni grām in cōſpectu tuo
oſ̄de mihi faciē tuam. Cañ.i. Ecce tu pulcer
es dilecte mi ⁊ decor⁹. Reuera decor⁹. Apoc.
ij. Facies eius ſicut ſol lucet in virtute ſua. ſ.
p exuberantiā claritatis. Nā dicitur de nob
Matt.xiij. Fulgebunt iuſti ſicut ſol ī regno
patris eoꝝ. Quid igitur dicēdū ē de domio
iuſtoꝝ. Jdeo ps̄.lxxix. Oſtende nobis faci/

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

em tuā ꝛ ſalui erim⁹. Nam de hac facie dicit Aug. Mallē eē i inferno ꝛ faciē dei videre q̄ʒ ī celo ꝛ carere. Rō em dicit Fulgēti⁹. Si aīa eēt i inferno ꝛ faciē dei videret nullā penā ſen/tiret. Jō Job. xxxiij. Uidebit faciē ei⁹ in iubilo y Et hoc hortaṫ i textu. petite vt gaudiū veſtꝝ plenū ſit. Nā triplex ē gaudiū. ſ. vacuū ſemiplenū ꝛ plenū. Primū ē gaudiū va/cuū. vt gaudiū mūdi. ſ. in diuitijs delicijs ꝛ ſuperbijs. Illud nō replet cor hoīs. Non diuitie. Eccl's. v. Auar⁹ nō implebiṫ pecunia. vñ metriſta. Antea ſiccari poſſent aq̄: dinumerari vis arena maris q̄ʒ cēſus abūdat auaris. Ideo Eccli. xiiij. Inſatiabilis ē ocul⁹ cupidi pſ. lxi. diuitie ſi affluant ꝛc. Baſili⁹. Diuitie nō ſatiāt ſed poſſeſſores irritāt. nec gaudiuʒ mūdi replet animū in ſupbijs. qꝛ ſupbi ſunt ſimiles veſicis que ſunt vēto plene. ꝛ nihil iueniṫ in illis cū apiunṫ. d' quo Iſa. xxix. Sicut ſomniat ſitiēs ꝛ bibit: ꝛ poſtq̄ʒ fuerit expgefactus laſſus adhuc ſitit. ſic et gaudiū mūdi ī ſupbia. Sap. v. Quid nob pfuit ſupbia ꝛc. Nec ſatiat gaudiū mūdi in delicijs. Job. xxi Tenēt tympanū et cytharā et gaudēt ad ſo/nitū organi. ducūt in bonis dies ſuos ꝛ i pū/cto ad infernū deſcedunt. Aug. Quid ē ſecu/li leticia niſi impunita nequitia. Ideo h̄ gaudiū nō debemus petere. Scdm gaudiū ſemiplenū eſt gaudiū ſpūalis grē. De quo Lu. x. Gaudete qm̄ noīa veſtra ſcpta ſunt in celis Et hoc gaudiū ꝯſiſtit in ſpe ſaluatiōis. Ro. xij. Spe gaudētes. Ro. v. Spes nō ꝯfundit Ro. xv. Deus ſpei repleat vos omni gaudio Nō m̄ illud gaudiū ē plenū. qꝛ adhuc differtur. Prouerb. xiij. Spes que differṫ affligit aiaʒ. Itē hoc gaudiū ſpūale ꝯſiſtit i fidei co/gnitōe. ad Philip. iiij. Gaudete in dño ſemper iterū dico gaudete. ſ. in fide dñi. Joh. xx. Beati qui nō viderunt ꝛ crediderūt. Ibidē. Gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño. Sic et nos. i. Cor. xiij. Uidem⁹ nūc p ſpeculū in enigmate. p ſpeculū. ſ. fidei. ſed nō dum plene. qꝛ non apta facie. Itē ho gaudiū ꝯſiſtit in virtutis ꝛ charitatis opatione. Prouer. xxi. Gaudi/um ē iuſto facere iudiciū et iuſticiā. hoc eſt q facit iuſticiā vel patiṫ p iuſticia. De quo Jaco. i. Om̄e gaudiū exiſtimate frēs cū i tēpta/tōnes varias incideritis. Amb. Quāto maior tribulatio tāto vberior ꝯſolatio. Matt. v. Beati eſtis cū maledixerint vob ꝛ pſecuti vos fuerint ꝛc. Sed nō dū plenū qꝛ nō ſum⁹ ſecuri. Z Terciū ē plenū. ſ. in eterna glā. de quo Aug. in li. x. ꝯfeſ. Eſt gaudiū qd̄ non daṫ impijs: ſed eis qui colunt te gratis quo/rū tu ipe es beata vita gaudere a te de te. ꝛ h̄ ē plenū. De quo Bern. Plenū erit om̄i dul/cedine videre hoiem et hois ꝯditorē. Revera plenū. Aug. Sic gaudebit hō toto corde tota aīa vt totus hō vertaṫ in illud gaudiuʒ et nō intrabit gaudiū in gaudētes ſʒ gaudetes in gaudiū. Et dr̄ plenū. pmo qꝛ replet totū appetitū oīm electoꝝ. qꝛ deus ē ſummū bonū et eternū bonū includens om̄e bonū: et ni/hil relinquiṫ extra qd̄ pōt deſiderari. Mg̃ī i iiij. Beatus ē qui habet quicq̇d vult ꝛ nihil mali vult. pſ. xv. Adimplebis me leticia cū vultu tuo. et iterꝝ. cij. Bndic aīa mea dño q replet in bonis deſideriū tuū. Scdo dr̄ plenū. qꝛ hoc gaudiuʒ ꝯſiſtit in viſione plena et pfecti boī qd̄ ē de⁹. Vñ in collecta. De q̄ cūcta bona pcedūt. Nā ipē eſt fons cūctoꝝ bonoꝝ. Vñ Exo. xxxiij. cū moyſes dixit. Oſtēde mihi faciē tuā. audiuit a dño. oſtendā om̄e bonū tibi. i. me q̄ ſum plenū ꝛ pfectū bonū. Tercio dicit plenū: qꝛ ē ſine priuatione mali Apocal. xxi. Abſterget deus om̄ē lacrimā ab oculis eoꝝ. Greg. ſup Ezech. pte vltia omē. v. Quis intellectus capē ſufficit illa ſupne ciuitatis gaudia quanta ſint angeloꝝ choris intereſſe. maieſtati ꝯditoris aſſiſtere. vultum dei pñtē cernere. incircumſcriptū lumē videre. nullo mortis metu affici. incorrupcionis ppetuo munere letari. Aug. Erit plenū qꝛ nullū aderit malū. nullū latebit bonū. Quarto dicit bonū qꝛ inamiſſibile. qꝛ qui ſemel intrabit nunq̄ʒ amittet ſed eternalr poſſidebit. Joh. xvi. Et gaudiū vrm nemo tollet a vobis. Vñ Aug. ꝛ Oroſius. O ciuitas celeſtis māſio ſecura. vbi nullus inimic⁹ intrat nec amic⁹ exit. ſed ſemel incepta eternalr ꝑfruetur. illo mō debemus petere. Bern. Futura gaudia nō ſatis ꝯcupiſcis ſi nō ſtudes poſtulas cū lachrimis. ſed in noīe ihū. Mat. i. Ipē ſaluū faciet pplm ſuū a pctīs eoꝝ. Act. iiij. Nec eñ aliud nomē ē ſb celo in q̄ opteat nos ſaluos fieri niſi i noīe dñi ihū. Joelis. ij. Quicūq̄ʒ innocauerit nomē dñi ſalu⁹ erit.

Feria tercia Rogationum.
Sermo. XCV.

p Etite et acci

pietis Joh. xvi. ¶ In verbis pmiſſis duo innuuntur. Prīo hortaṫ nos ad petitiōꝫ. ibi petite. Secūdo ſubiūgit petitionis exaudinōem. ibi. et

pictis. Dixi pmo hortať nos ad petitiōz
ctite. q. d. ſi nō petieritis nō hēbitis. Eſt ci
bile ꝙ idipm qđ deꝰ dare diſpoſuit ſiue
ſit interdū non vult dare niſi petať. ſicut
dit Gre. i exēplo de yſaac. Dixerat. n. deꝰ
he. In yſaac vocabiť tibi ſemē. Geñ. xxi
patet ꝙ diſpoſuerat dare yſaac ſemē. i. ſi
tñ ſcribiť poſtea Geñ. xxv. Deprecatus ē
c dñm p vxore ſua. Ex q̄ patz ꝙ ſicut di
xe. ꝙ ea q̄ pdeſtinata ſunt ita pdeſtiata
ut pcibꝰ obtineant. Sed di. cū Señ. di
li. de bñficijs ꝙ nulla res cariꝰ ꝯſtat qꝫ q̄
empta ē. qre h̄ facit deꝰ qui eſt liberaliſſi
ꝙ vult rogari cū maior eēt libalitas da
e pcibꝰ. Rñđ. ꝙ deꝰ multa nob donauit
eralitate nō petita. ſed ꝙ aliq̄ vult dare
t petitōe hoc facit nō ꝓpter ſe ſed ꝓpter
Primo vt petēdo mereamur accipe qđ
diſpoſuit dare Dicit em̄. s. Tho. ij. ij. q.
ij. nō oremꝰ vt diuinā diſpoſitōz immu
ſed qđ diſpoſuit dare impetremꝰ. Scri
j de pe. di. i. §. ex his. Xpus legiť aliq̄s ſu
e a mortuis. aliq̄s a lepra mūdaſſe. ali/
uminaſſe ꝛc. oim tñ ſanitatē petitō ꝓpe
vel amicoꝝ legiť pceſſiſſe. vt pꝫ de tribꝰ
uis reſuſcitatis. De mortuo ꝟo quarto
t. viij. dr. Et qꝛ ibidē nō fuerūt q̄ p eo p
ır reſuſcitari nō meruit. Jō d. Gre. i di
hr. xxiij. q. iiij. obtineri. Ea q̄ ſancti viri
o efficiūt ita pdeſtinata ſunt vt pcibꝰ ob
tur. Scđo vult rogari vt cognoſcamus
noꝝ noſtroꝝ auctorē. Vñ. i. Paral. vlt.
ſunt oia ꝛ q̄ de manu tua recepimꝰ dedi
tibi. Nā oia habemꝰ ab ipo tpalia ꝛ ſpū
De q̄ Jaco. i. Omne datū optimū ꝛ om
onū pfectū deſurſum ē deſcēdens. Jō di/
etite. B Pro q̄ ſciendū multa ſunt
itāt nos ad petēdū. Primū eſt ppria ne
tas et paupertas. de qua Job. i. Nudus
ſſus ſum de vtero mrıs mee ꝛ nudꝰ reuer
lluc. nā nihil habemꝰ a nob niſi peccatuꝫ
aplš. i. Coꝛ. iiij. Quid habes qđ nō ac
ſti. ꝰ opus ē petere. Jaco. i. Si quis indi
oſtulet a deo. Et Lu. xviij. Om oportet
are. ſ. ꝓpter penuriā. nā nihil ſumꝰ ſuffici
r cogitātes a nobis tāqꝫ ex nob. ſed ſuffi/
a noſtra ex deo ē. i. Coꝛ. iij. Nā cuncti di
ius doloribꝰ et erumnis pleni. Eccľs. ij.
cđm ē impugnātiū aſſiduitas. Vñ bern.
ndiqꝫ bella vndiqꝫ tela vndiqꝫ tēptamen
t ſecuritas nulla. Ideo hortať nos ſalua/
Mat. xxvi. Vigilate ꝛ orate ne intretis i
nptatōem. qꝛ ſcribitur. i. Pe. v. Aduerſari
us veſter diabolus tanqꝫ leo rugiēs circuit q̄
rēs quē deuoret. Qđ figuratur Dañ. iij. Nō
ceſſabāt miſtri regis babilōis incēdere forna
cē i qua erāt tres pueri nolētes adorare ſtatu
am aureā. Spūaliter. ſic ꝛ demones faciūt il
lis volētibꝰ ꝯſentire in vanitatē mūdi. ꝛ labo
rant ad incēdendū mentē hoim ad vicia. De
quo Gre. Diabolus aſſidua tēptatione im/
pugnat vt ſaltē tedio vincat. idcirco eſt oran
dū vt docet Iſiđ. Quotiēs hō tāgitur vicio
totiēs debet ſbſequi oratio. Nō em̄ debet mi/
les ſcutū orōnis amouere donec bellū durat
ſic in pñti vita ſemp ſumus i pugna. Job. v.
Milicia eſt vita hoīs ſup terraꝫ. Ideo aplš
i. Theſ. v. Sine intermiſſione orate. nā peri
cula nunqꝫ deſunt. ideo ꝯtinuo indigemꝰ ad
iutorio. nunqꝫ deeſt miſeria: ideo ꝯtinue indi
gemus dei miſcđia. ideo ſi fieri poſſet ſp eſſet
orādum. ſed qꝛ fieri nō pōt vocaliter fieri de/
bet mētaliter. Vñ ſup illud Lu. xviij. Quo/
niā oportz ſemp orare ꝛ nō deficere. dicit glo.
Nō ceſſat orare qui nō ceſſat bñfacere. Ideo
pmittenda ē oratio opibus bonis. Vñ Hie/
ro. ad Paulinū. In pncipio cuiuſlibet opis
pmitte orōem dñicā ꝛ ſignū crucis in fronte.
Et ſbdit. Sicut militē ſine armis ad belluꝫ
ꝓcedere nō decet. ſic nec xpiano ꝯuenit quic/
qꝫ agere ſine orōne. Nā ſm Iſiđ. oratio pua
let oibus malis. Jō Judith. vi. Holoferne
obſidēte bethuliā p totam noctē erāt orātes
petētes diuinū auxiliū. Sic ꝛ nos i tempta/
tione. Vñ Luce. xxi. Omni tpe orātes vt di
gni habeamī fugere iſta omīa q̄ futura ſunt.
Terciū eſt xpi ꝛ ſanctoꝝ exemplaritas. Naꝫ
dicit Aug. đ doctrina xpiana. Oīs xpi actio
noſtra ē inſtructio. Sed xps orauit Matt.
xiiij. Dimiſſa turba aſcēdit in montē ſolꝰ ora
re. dicit Ambro. ſup Lucā. Xpus orauit non
ꝓpter ſuffragiū ſed ꝓpter exemplū. De quo
Lu. xxij. Factus ihs in agonia plixius ora/
bat. et Aug. in milleloquio. Orat miſcđia vt
oraret miſeria. orat medicus vt oraret egrotꝰ
orat iudex ꝛ parcere deſiderat vt reus indul/
gentiā querat. Ideo pōt xps nobis dicere il/
lud Judicū. ix. Qđ me vidiſtis facere om̄es
facite. Silr et ſancti orauerūt nobis in exem
plū. vt Anna Lu. ij. que nō diſcedebat a tē/
plo ieiunijs ꝛ obſecrationibꝰ inſiſtens. Silr
ꝛ apli orauerūt Actu. i. Erāt vnanimiter p/
ſeuerātes in orōne. ꝛ Actu. iij. Petrus et io/
hānes aſcēderunt in templū ad horā orōnis
nonā. Silr legitur de. s. Martino. inuictū
ab oratione ſpm nō relaxabat Silr đ iacobo

minoꝛe legit̄ ꝙ habuit duricīā ī genib⁹ ſicut
alij in calce. Similiter de beato Bartholo/
meo ꝙ centies flectebat genua in die ⁊ centi/
es in nocte. Ideo .i. Macha. iiij. Memēto/
te qualiter ſalui facti ſunt patres noſtri. ⁊ cla
memus in celū ⁊ miſerebit̄ noſtri dn̄s. L
Quartū eſt tp̄is oportunitas. d' qua ps̄. xxxi
Pro hac oꝛabit oīs ſanctus ī tp̄e oportuno.
modo hoc tp̄us nūc eſt. ij. Corinth. vi. Ecce
nūc tēpus acceptabile. non expecta cū diuite
Luce. xvi. qui cū eſſet in tormētis eleuās ocu
los. ⁊ videns Lazar͞ in ſinu Abrahe oꝛauit.
Pater Abrahā miſerere mei. ſed non fuit ex
auditus. qꝛ roſe querēde ſunt ī eſtate nō hye/
me. ſic ⁊ dei miſericoꝛdia in tempe grē nō iuſti
cie. idō nō expecta cū fatuis virginib⁹. Mat
thei. xxv. cū clauſa eſſet ianua ceperūt clama/
re. dn̄e dn̄e aꝑi nobis. Et dictū eſt eis. Amē
dico vobis. neſcio vos. Idcirco Eccli. iiij. Fi
li ↄſua temp⁹. De quo tp̄e ps̄. ci. Temp⁹ mi
ſerēdi eius qꝛ venit tempus. Hoc tp̄us figu
ratū eſt. iiij. Reg. ij. cū Helyas debebat rece/
dere dixit Helizeo. poſtula quid vis ⁊ faciā ti
bi anteq̄ꝫ tollar a te. Et ſic nos hoc tp̄e anteq̄ꝫ
aſcēdat Helyas. i. xp̄s iuxta repn̄tatiōem ec/
cl'ie debemus oꝛare ꝓ duplici ſpū cū Helizeo
id eſt ꝓ duplici ſalute coꝛpis ⁊ anime. D
Quintū donū eſt liberalitas ⁊ exaudiēdi bo
nitas. Unde Aug⁹. Nō hoꝛtaret̄ vt petere/
mus niſi dare vellet. et in rei veritate ſi peti/
mus digne ⁊ deuote ipe vult nobis dare. De
quo ſequit̄ membꝝ ſcdm ī quo dixi ſbiungit
petitōis exauditōem dī. dabit vobis. ⁊ dicit
notāter dabit in futuro. nam licet aliqn̄ ꝓtra
hit exauditiōem. hoc nō facit ſine cā. ſed dif/
fert aliqn̄ multis de cauſ. Et pmo ex pte nr̄i.
Scdo ex pte ſui. Pmo ex pte ſui ꝓpter in/
dignitatē eius ꝓ quo oꝛat̄. Un̄ Hiere. vij. ⁊
xi. capitul'. Noli oꝛare ꝓ pp'lo hoc: et ne aſſu
mas ꝓ eis laudē et oꝛōem. qꝛ nō exaudiam.
Sil'r Hiere. xv. Si ſteterit Moyſes ⁊ Sa
muel coꝛā me nō eſt aīa mea ad populū iſtū.
ſcꝫ rōne indignitatis. vt legitur exemplꝫ in
vitaſpatꝝ. Quidā frater patiebat̄ moleſtiaꝫ
a ſpū foꝛnicationis. ⁊ adijt ſenioꝛē petēs vt ꝓ
ſe oꝛaret. Et cū frequens oꝛatio ſenioꝛis eum
nō iuuaret: deus oſtendit illi negligentiā fra
tris eſſe in cā. vidit em̄ ſpūm foꝛnicationis in
diuerſis foꝛmis mulieꝝ ludentē coꝛam ipo ⁊
eum cū eis delectari. Uidit etiā angelū ſtan
tē ⁊ ei grauiter indignātē ꝙ nō ſurgebat dās
ſe ad oꝛōnem. Et ait illi. Impoſſibile eſt a te
ſpūm foꝛnicationis recedere. qꝛ ſcribit̄ Mat
thei. xvij. Hoc genus demonioꝝ nō ejicitur
niſi p oꝛōem ⁊ ieiunium. E Scdo dif/
fertur exauditio ex pte noſtri ꝓpter diuine le
gis contemptibilitatē. Un̄ Prouerb. xxviij.
Qui declinat aures ſuas ne audiat legē oꝛo
eius erit execrabilis. ita ꝙ dicet̄ talib⁹ illud p
uerb. i. Inuocabunt me ⁊ non exaudiā eo ꝙ
exoſam habuerunt diſciplinam. ſ. obedientie
Nā dicit Aug. Citius audit̄ vna oꝛatō obe
dientis qꝫ decē milia ↄtempnentis. Tercio dif
fertur exauditio ꝓpter noſtrā impietatē er
ga pauperes. Un̄ Prouerb. xxi. Qui obturat
aurē ſuā ad clamoꝛē paupis ⁊ ipe clamabit
⁊ nō exaudiet̄. qꝛ nō audiuit xp̄m in paupe/
re. Ideo Eccli. xxix. Cōclude elemoſinā in ſi
nu paupis. ⁊ hec ꝓ te exoꝛabit ab omni ma
lo. Nā ſm Chriſ̄. Oꝛatio eſt infirma q̄ non
eſt redimita elemoſinis. Quarto differt̄ ꝓ
pter pſeuerātie defectuoſitatē. vt oꝛō Saul
i. Reg. xxviij. qui ↄſuluit dn̄m. ⁊ cū nō eſſet
ſtatim reſꝑdit dixit Saul. querite mihi mu
lierē hn̄tē phitonē. Ecce auerſus fuit a domi
no. idcirco mā ſit inexauditus. Nā ſcribitur
Lu. xi. Si pſeuerauerit pulſans ſurget ⁊ da
bit ei. Nā dicit Aug⁹. Si oꝛō nō eſt amota
ſecurus eſto ꝙ nec dei miſericoꝛdia. Idō apl's
Roma. xij. oꝛōni inſtātes. i. pſeuerātes. F
Quinto differt̄ exauditio ꝓpter deſiderij no
ſtri augmētabilitatē. Un̄ Aug. Nō vult ci
to dare vt diſcas deſiderare. Nā videm⁹ ꝙ
quanto plus ꝓtrahitur potatio: tanto plus
creſcit ſitis. qꝛ ſpes que differt̄ affligit animā
Prouerb. xiij. Ideo Grego. Sācta deſide
ria dilatione creſcūt. et ſi deficiūt vera nō fu
erūt. Sexto differt̄ exauditio ꝓpter doni ac
ceptabilitatē. ſ. vt donū ſit nobis magis car
⁊ acceptabile. nā quāto maioꝛē laboꝛē ma
ioꝛē afflictionē hab3 hō ꝓ aliqua re. tāto ma
gis habet eā carā. Unde filij diuitū auaro
rum ſunt magis ꝓdigi q̄ꝫ parētes. qꝛ nō dif/
ficulter laboꝛauerunt in acquirēdo diuitias.
patres ꝯo multos ſuſtinuerūt labores. et ſic
diligētius ↄſeruāt. ſic eſt de donis dei. quā
to diutius differunt̄ ⁊ maioꝛib⁹ ꝑcibus adi/
piſcunt̄ tanto carius habent̄. Un̄ Aug. de ꝟ
bis dn̄i. Cū tardius dat dona ſua cōmēdat
nā vileſcunt cito data. Septimo differt da/
re ꝓpter meriti pluralitatē. Un̄ Greg. Pro
trahit̄ laboꝛ pugne vt creſcat coꝛona victo/
rie. G Itē differt̄ exauditio nō ſolū rō/
ne noſtri ſed etiā rōne ſui. ⁊ hoc mult' de cau/
ſis. Pmo ꝓpter tp̄is oportunitatē. nā ipe
ſcit tempus congruū et nō nos. Ideo Aug.

nũ differtur vt congruo tpe detur. nam
licus ꝯſiderat tempus medicine conferẽ
uod nõ nouit egrotus. Vñ Aug. Scit
tis medicus quid nobis daturus et ſb-
turus ſit. Scđo differt exauditio ꝓpter
i melioritatez. nã melius forzaſſe bonum
nobis dare ꝙ petimus. Idcirco non ex
it nos ad votum noſtꝝ. ſic nõ exaudiuit
ulũ petentẽ amotõem carnis ſtimuli. qꝛ
nõ expediebat. iõ dictuz fuit ſibi. Saule
cit tibi grã mea. nã virt⁹ in infirmitate ꝑ
. ideo frequẽter orat eccl'ia ꝑ amotõne tri
ationũ. et nõ exaudit. Rõem ponit Iſiđ.
Multi orãtes nõ exaudiuntur. qꝛ proui
cis deus dare meliora ꝙ petunt. ſicut pa
egat puero denariũ vt poſtea velit ſibi da
tã hereditatẽ paternã. ⁊ ſic ſm Iſiđ. De
õ audit dilectos ſuos ad voluntatẽ ſed
tilitatem.

Feria quarta Rogationum.
Sermo XCVI

Etite et dabi

tur vobis Ioh. xvi. D Di
ctũ ẽ in p̄ceden̄ ſmone quib⁊ de
ſis differt nos deus exaudire. Nũc ſcđo vi
idũ ẽ ꝙ liberaliter dat dona ſua digne pe
b⁊ cũ dicit. dabit vobis. Dabit certiſſime
pioſiſſime. prudẽtiſſime et frequentiſſime.
rimo dabit certiſſime. Eccli. xvi. Non ſis
redibilis verbo illius. qꝛ iurauit nobis da
Lu. i. Iurauit ad Abraam patrẽ noſtruz
atuꝝ ſe nobis. Si eni ſe voluit dare q̇d de
ret denegare. Bern̄. dabit quod petim⁹ aut
ꝯ ſcit nobis eẽ vtilius. Scđo dat copioſiſſi
e. Iaco. i. Omĩbus dat affluenter. qꝛ plus
at aliqñ ꝙ petimus. Ephe. iij. potẽs eſt om
a facere ſupabũdãter ꝙ petimus aut intel-
gim⁹. vt patet, in veteri ⁊ nouo teſtamento.
In veteri Exo. xxxiij. moyſes petiuit di. Oñ
e mihi faciẽ tuã ſi inueni gratiã in oculis tu
. rñdit. Oñdã tibi omne bonũ. Ecce i plus
uit exauditio ꝙ petitio. Itẽ Salomon qui
etijt ſapientiã vt regeret pplm ſibi ꝯmiſſuz
dictum eſt a dño. iij. Reg. iij. Quia poſtula
ti verbũ hoc ⁊ nõ petiſti dies multos aut di
uitias aut aĩas inimicoꝝ tuoꝝ. ſed poſtula
ſti ſapientiã ad diſcernendũ iudiciũ. Ecce fe
ci tibi ſm ſmones tuos ⁊ dedi tibi cor ſapiẽs
⁊ intelligẽs vt nullus añ te fuerit ſimilis tibi
nec poſt te ſurrecturus ſit. ⁊ ſequit immedia-
te ſuperogatio di. Sed et hec que nõ poſtu-
laſti dedi tibi. diuitias. ſ. ⁊ gloriã vt nemo fu
erit tibi ſimilis in regibus cũctis retro dieb⁊.
Itẽ Nume. xvij. Promiſit virgã Aarõ ger
minare dicẽs. Quẽ ex his elegero germiabit
virga eius. Et ſequit. Sequenti die cũ Moy
ſes ingreſſus eſſet tabernaculũ: inuenit germi-
naſſe virgã Aaron in domo leui. ⁊ turgenti-
bus gẽmis eruperãt flores qui folijs dilata-
ti in amigdala deformati ſunt. Itẽ. iiij. Reg.
xix. ⁊ Iſa. xxxvij. ꝓmiſit Ezechie ꝙ rex aſſyri
orũ nõ intraret ciuitatẽ hierłm. vltra hoc mi
ſit angelũ dñi qui ꝑcuſſit. clxxxv. milia homi
nũ in caſtris aſſyrioꝝ. ecce ſilr ꝓmiſit ſaluare
ciuitatẽ. ⁊ mirabiliter et glĩoſe impleuit. Itẽ
in nouo teſtamẽto Lu. i. Zacharias exaudi-
tus orãdo ꝓ populo ſuit. ⁊ ꝓ ſeipo in filio na
ſcituro. Itẽ Luce. xxiij. in latrone qui orauit
Domine memẽto mei cum veneris in regnũ
tuũ. Audiuit ꝓmiſſum. Hodie mecũ eris in
paradiſo. Itẽ Mat. xv. de muliere chananea q̄
petiuit filie ſanitatẽ: ſuperogatum eſt ei: vt fi
erent omĩa ad nutũ cũ dictum eſt ei. Fiat ti-
bi ſicut vis. Itẽ Matth. ix. paliticus petiuit
ſanitatẽ corpis: audire meruit. Cõfide fili re
mittũtur tibi pctã tua. ⁊ recepit ſanitatẽ cor-
poris et aĩe. I Sed di. vnde cauſat hoc
Rñdetur ex dei bonitate eſſentiali. de q̄ Mar
ci. x. Nemo bonus niſi vnus deus. Nã dicit
Diony. Omne bonũ ſuiꝑſius eſt diffuſiuũ
⁊ cõicatiuũ. Nã dei bonitas ita ſupeffluens ẽ
vt eã cõmẽdent oĩs creature. De quo Gen̄.
i. Vidit deus cũcta que fecerat et erant valde
bona. Nã ipe eſt hoc bonũ de quo dicit Dio-
ny. Omne quod bonũ eſt ab illo eſt qui ſol⁹
bonus. ſ. a deo. Tercio dat prudẽtiſſime. de q̄
Matth. xxv. Dedit vni quinqꝫ talenta. alte
ri duo. alteri ſcđo vnum. ⁊ vnicuiqꝫ ſm ꝓpriã
virtutẽ. Primũ talentũ eſt datum nature vt
vita corpalis et ſanitas. pulcritudo. fortitu-
do. Gen̄. i. Inſpirauit in faciẽ eius ſpũm vi-
te. Secundũ eſt datum fortune: vt diuitie.
Iob. i. Dñs dedit dñs abſtulit. Terciuz eſt
donũ ſapientie ⁊ ſciẽtie. pſ. xxxi. intellectuz
tibi dabo et inſtruam te in via hac qua gra-
dieris. Quartũ eſt datũ potentie. Sap. vi:
Data eſt a dño poteſtas vob̄. Rom. xiij. Nõ
eſt poteſtas niſi a deo. Quintũ eſt donũ gra-
tie. Iaco. iiij. Humilib⁊ dat grãm. ido apl's
Ephe. iiij. Vnicuiqꝫ noſtrũ data eſt grã ſm
menſurã donatiõis xp̄i. Quarto dat frequẽ
tiſſime. Aug⁹. Nõ eſt momentũ quo nõ vti
mur dei bonitate. Eccli. xviij. Numeꝝ dieꝝ ⁊
tempus dedit illi. Quis eni tibi dedit diem

heſternū vł hodiernū ad viuendū niſi ſolus
deus. Grego. Eſſe oīm ex nihilo ē. ⁊ in nihi-
lū rēderet niſi auctor oīm manu regiminis ꝯſer
uaret. Heb. i. Portās oīa verbo virtutis ſue.
O q̄nta dabit i celo qui quotidie dona ſua ꝑ
tit i mūdo. Aug⁹. Qui pctōri donauit mor-
tē filij ſui q̄d ſeruet ſaluato ꝑ mortē filij. pſ.
Grām ⁊ gloriā dabit dn̄s.

Dn̄ica poſt Aſcenſionem. Sermo XCVII

m **Ittaꝫ vobis**
ſpm̄ veritatis a patre Joh. xv.
k In ſumma duo innuūtur.
Primo ꝓmiſſio ꝯſolatoris letificatiua. Se
cūdo expſſio merorꝭ afflictiua. ibi. hec locu
tus ſum vobis. De p̄mo dicit. Cū venerit pa
raclit⁹. Nota nō determinat tēpus ꝓpter du
as cās. Primo ꝓpter deſideriū augēdū. Nā
dicit Prouerb. xiij. Spes que differtur affli
git aīam. Nā ipſi erant in ſpe expectātes dn̄i
ꝓmiſſum. ⁊ quāto diutius differebat tāto de
ſideriū augmētabat. De quo Grego. San-
cta deſideria dilatōe creſcūt. et aīam capaci
orē reddunt. De quo pſ. xxxviij. In medita
tione mea exardeſcet ignis. ſ. deſiderij. et ca
luit cor meū intra me. Ideo Bern̄. Apłi de
cē dies expectātes erāt vnanimiter i oratōne
pſeuerātes. nobis i exemplū vt diſcam⁹ ora-
re. querere ⁊ pulſare. ⁊ nō ceſſemus donec in
ueniem⁹ vł accipiem⁹ q̄d deſideram⁹. Bern̄.
Oportet q̄ ignis deſiderij ꝑueniat ad omnē
animā ad quā venturus ſit. Scd̄o nō deter
minat tempus aduētus ſpūſſancti vt ſimus
ſemꝑ parati ad ſuſcipiendū hoc magnū do-
num ⁊ p̄cioſum ſpūſſancti. Dicit naq̄ꝫ Iſid.
lib. i. de ſummo bo. Om̄is hō naturaliter bo
nū deſiderat. et Boe. i. iij. de cō ſo. phi. Om̄i
homi eſt naturaliter inſerta ſummi boni cu-
piditas. ideo ꝓpter naturale deſiderium hō
inquietat donec poſſideat: teſte Aug. Inqui
etum eſt cor noſtꝝ donec requieſcat i te. ideo
p̄paremus corda. nā ſi inueniet nos paratos ve
niet ad nos. De q̄ Aug. in ſoliloquio. O do
mine ſemꝑ te p̄ntem exhibes. ſemꝑ paratū
offers. ſi me paratū inuenires. ⁊ q̄ hortat Sa-
muel. i. Reg. vij. Preparate corda veſtra dn̄o.
⁊ Prouerb. xxiij. Fili p̄be cor tuum mihi. q̄a
deſiderat nobiſcū eſſe. Prouerb. viij. Delicie
mee eſſe cū filijs hoim. ſi ſaltem inueniret ꝓ-
paratū habitaculū. Hiere. vij. Bonas facite
vias veſtras ⁊ ſtudia veſtra: ⁊ habitabo vo-
biſcum in loco iſto. Amos. iiij. Preparare i
occurſum dn̄i dei tui. L Nota notāter re
quirunt ad p̄parationē ſpūſſancti. Primo cor
dis mūdificatio. de quo Hugo in lib. de bo.
ꝯſcie. Deus qui eſt amator mūdicie corpo-
lutum pctīs nō poteſt inhabitare. Et Sap.
i. Nō habitabit in corpe ſbdito peccatis. Iō
Aug. in ſoliloquio. Mundū habitaculū te
decet emundās virtus. Idem in lib. de pnīa.
Semꝑ p̄ſto eſt gr̄a ſi nō fuerit repulſa. figu-
ratur Gen. viij. in columba. Bern. ſup Can.
Gr̄a ſpūſſancti balſamū puriſſimū ē. ⁊ requi
rit vas mundū. q̄ꝛ a cordibꝫ immūdis vide
ri nō pōt. Mat. v. Beati mūdo corde. q̄m
ꝓpter Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuū hie
ruſalē. Nā Aug. in omel. viij. ſup Iohē di
cit. Deus qui charitas ē ⁊ mortale pcīm op-
ponūtur. Ideo niſi vnū radicitus euulſū
erit alterū plātari nō poterit. Ideo Iſa. i. La
uami ⁊ mūdi eſtote. Sap. vij. In aīas ſan
ctas ſe trāſfert. Et Leui. xi. Sācti eſtote q̄
⁊ ego ſanctus ſum. Iō Grego. in omel. dicit.
Magna ſolēnitas eſt i corde hr̄e aduētum
ſpūſſancti. iō ſubdit. Tergat ſordes pn̄i ope
ris qui deo p̄parat domū mētis. Secūdo re
quirit virtutū adornatio. ſ. vt hō ſit virtuo-
ſus intus ⁊ extra. Intus p rectam intencio-
onē. pſ. xliiij. Oīs glia eius filie regꝭ ab int⁹
⁊c. Extra p exemplarē primis virtutū exhi
bitōem. De quo Gre. Opus ſit i publico in
tētio in occulto. q̄ꝛ ſcribit Sap. i. Spūſſan
ctus diſcipline effugiet fictum. i. hypocriſim.
Iō nō ſufficit mala nō agere ſm Grego. niſi
hō ſtudeat bonis opibꝫ inſudare. vt q̄ Iſa.
Quieſcite agere pueꝛſe. diſcite bn̄facere. Et
hoc ptinet ad p̄paratōem habitaculi ſpūſſan
cti. Vn̄ Gre. in omel. Quicquid ē cum ini
cijs abnegat vt ſpūiſctō i corde habitaculū
p̄paret: acquirēde ſunt virtutes i qbus cre
ſcat. M Tercio requirit vera humilitas
vtꝫ ne de virtutibꝫ ſupbiat. Gre. in omel. xviij.
ſup Ezech. Nullus erit fructus aīaꝝ boni
opis ſi ꝓcedit ex radice elatiōis. Ideo Eccli.
vij. Humilia valde ſpm̄ tuū. ſ. voluntarie. ⁊
nō expecta quouſq̄ꝫ te debilitet paupertas in
firmitate. ⁊ ſic de alijs. q̄ꝛ dicit Lu. xviij. Qui
ſe humiliat exaltabit. ſ. in gr̄a ⁊ in glia. iō hu
militas ꝯmēdat Eccl. iij. Quanto magn⁹ es
humilia te i oībꝫ. ⁊ corā deo inuenies gr̄am.
pſ. ciij. Qui emittis fontes in ꝯuallibꝫ. i. do
na ſpūſſancti in humilibꝫ. Iac. iiij. Humili
bus dat grām. Dicit eīn Hugo ſu. de archa
Noe. Suauius redolet corā deo humilitas

infirma q̄z virt⁹ elata. Nā ſm ang. Supbia
oim virtutū ē inimica. De q̄ ⁊ poeta. Oēs vir
tutes elatio deteriorat. Et Gre. xix. mor. Pe
rit om̄e qd̄ agitur niſi hūilitate cuſtodiatur.
Idē. Poſt virtutū copiā dʒ ſeq̄ hūilitas. p/
uer. iij. Cū ſimplicibꝫ ſmocinatio ei⁹. Quar/
to requirit deuota ōro. de q̄ hodie i epl'a. Ui/
gilate in orōibꝫ. i. Pe. iiij. Nā dꝛ Lu. xi. Da
bit ſpm̄ bonū petentibꝫ ſe. Qd̄ figurat. i. Pa/
ral. vij. Salomō fundēs p̄ces ignis deſcēdit
e celo ⁊ deuorauit holocauſtū. ſic ⁊ nos. Di/
it em̄ pſ. cxviij. Os meū apui ⁊ attraxi ſpm̄
e ⁊ diſcipuli Act. i. erāt vnanimiter pſeuerā
s in orōne. Nā ſcribit Sap. vij. Inuocaui
venit in me ſpūs ſapie. ¶ Quinto re/
uiritur feſtina aptio. Nā dn̄s dicit p Joh.
poc. iij. Ecce ſto ad oſtiū ⁊ pulſo ſi qs audi
t vocē meā ⁊ apuerit mihi ianuaʒ. intrabo
illum. ⁊ p pſ. xxiij. di. Tollite portas p̄nci
ꝫ vr̄as. Et illā aptōem cordis docet dn̄s i
ūg. Lu. xij. Et vos ſil'es hoibꝫ expectātibꝫ
m ſuū qn̄ reuertat a nuptijs. ⁊ cuʒ venerit
ſtim apiant ei. Nam ē regula iuris lib. vi
Dora ſua cuilibet ē nociua. Heu q̄t ſunt ta
ſibiipſis nocumētū inferētes. de quibꝫ p/
i. Uocaui ⁊ renuiſtis. om̄e ꝯſiliū meū de
iſtis. ego q̄z i interitu vr̄o ridebo ⁊c̄. Se/
requirit mētis pacificatio. De q̄ Hugo i
archa noe. vt aīa ſit capax celeſtis gr̄e ppa
e pace et trāquillitate. Dicit em̄ pſ. lxxv.
pace fact⁹ ē loc⁹ ei⁹. Et. ij. Coꝛ. xiij. Pacē
xte ⁊ de⁹ pacis ⁊ dilectōnis erit vobiſcū. i.
ſctūs. Septio reqrit ꝟbi dei ſtudioſa au/
ꝺ. qꝛ verbū dei p̄pat corda ſpūiſctō. De q̄
e. Uia dn̄i ad coꝛ dirigit cū verbū verita
hūiliter audit. Cui ꝯſonat Hugo Nihil
o mentē a pctō reuocat ⁊ ad grām p̄pat ſi
verbū dei. Jō Act. x. Adhuc loquēte Pe
cecidit ſpūſſctūs ſup oēs qui audiebāt ver
Octauo p̄cordialis dilectio vicʒ vt deus
gat ppter ſe vltra oīa. Johā. xiiij. Si q̄s
git me ſmonē meū ſeruabit ⁊c̄. Et ſequit.
cum veniem⁹ ⁊c̄. Et dico vltra oīa. qꝛ di
lug. Min⁹ te amat qui tecū aliq̄d amat
pter te nō amat. vt ſcl'ares mētes. De q̄/
Gre. i. v. moꝛa. De q̄nto coꝛ p deſideria
na dilatāt d̄ tāto ſinū cordis ad ſuſcepti
ſpūſſcti anguſtāt. Jō ſpūalibꝫ ſcl'aris oc
atio phibet. Et ē hiero. lxxxviij. di. nego
orē clericū tanq̄ʒ peſtē fuge. ⁊. ij. Thim. ij.
mo militās deo implicat ſe ſcl'aribꝫ nego
Nā ſm Greg'. gr̄a ſpūſſcti pfecte menti
infundit niſi mēs ab his terrenis q̄ exteri
us implicāt ſtudioſe retrahat. Nono reqrit
corpis caſtigatio. nā videm⁹ ligna de q̄to ſic
ciora de tāto citius ardēt ⁊ ab igne accedunt.
ſic ⁊ mētes ⁊ corda a corpalibꝫ delicijs abſtra
cta. Bern̄. Impoſſibile ē aīam repleri delicijs
ſpūs q̄ ſbiacet carnalibꝫ delectatiōibꝫ. Ideo
legitur apl'os ieiunaſſe his diebꝫ. vt dic̄ Hie
ro. ⁊ habet. lxxvi. di. vtinā quotidie ieiunare
poſſem⁹ qd̄ in actibꝫ apl'oꝝ die pēthecoſtes ⁊
die dn̄ico apl'm Paulū ⁊ cū eo credentes fe/
ciſſe legim⁹. Et hoc etiā ſumit ex illo Matt.
ix. Nūquid pn̄t filij ſpōſi lugere q̄zdiu cum
eis ē ſpōſus. veniēt aūt dies cū ab eis auſere
tur ſpōſus. ⁊ tūc ieiunabūt. Et h̄ fuit p⁹ aſcē/
ſionē. Dicit eni Iſido. p ieiuniū oratio pene/
trat celū. Tūc dicit i textu. cū venerit paclit⁹
⁊c̄. paclitus grece ꝯſolatoꝛ latine. ¶ Et
dicit Didim⁹ i li. d̄ ſpūſctō. Hoc nomē habʒ
ſpūſſctūs ab opatōe. Nā i textu tangit q̄dru
plex officiū vel opatio ſpūſſcti. Primo hʒ of
ficiū ꝯſolādi cū dꝛ paclit⁹. i. ꝯſolatoꝛ. de q̄ ca/
nit eccl'ia. Conſolatoꝛ optime dulcis hoſpes
aīe. Reuera dulcis. Sap. xij. O q̄z ſuauis ē
dn̄e ſpūs tuus. Ber. Quid nō tēperabit iſta
dulcedo q̄ etiā mortē fecit dulciſſimā. vt ptʒ
de. s. ſtephano. de quo legit q̄ lapides toꝛren
tis illi dulces fuerūt. ⁊ de. s. Tyburcio cū di/
xit. Mihi videt q̄ ſup roſeos floꝛes incedā.
cū ambulauit ſup prunas. ⁊ de. s. Andrea af
fectāte crucē dicēti. O bona crux diu deſide
rata: ⁊ iā ꝯcupiſcēti aīo p̄parata ſecurus ⁊ gau
dēs venio ad te. Ratō. qꝛ habuerunt illum
dulcē ꝯſolatoꝛē. De q̄ Gre. Guſtato ſpū de/
ſipit om̄is caro. qꝛ talē ſuauitatē homi affert
vt totū mūdm̄ deſipe faciat. Jō merito dꝛ ꝯſo/
latoꝛ. Iſa. vlt. Quō ſi cui mater blandiatur
ita ego ꝯſolabꝛ vos. ¶ Nota tribula
ti ſunt in triplici dr̄ia. Primi incipientes:
qui triſtātur de pctīs q̄ ꝯmiſerunt: vt dauid
in pſ. cxviij. Exitus aquaꝝ deduxerunt ocu
li mei. qꝛ nō cuſtodierunt legē tuam. ⁊ Ma
ria magdalena. ſed tales ꝯſolant. Matt. v.
Beati qui lugent q̄m ipſi ꝯſolabūtur. ſ. i pec
catoꝝ remiſſione p ſpūmſanctū. Quia dicit
Alexander papa. ⁊ habet. xxiiij. q. i. c. audiui
mus. Peccata dimittere eſt opus ſpūſſancti
⁊ Joh. xx. Accipite ſpūmſctm̄ quoꝝ remiſe/
ritis ⁊c̄. et ad Ro. viij. Spūs vite in chriſto
ihū liberauit me a lege pcti. ⁊. ij. Choꝛ. iij. vbi
ſpūs dn̄i ibi libertas. ſ. a pctō. ita q̄ ⁊ penitēs
tribulat⁹ et ꝯtrit⁹ pōt dicere cum pſ. xciij. ſm
multitudinē doloꝝ meoꝝ ꝯſolatōes tue leti
ficauerūt aīaʒ meā. hiero. Quot doloꝛes tot

ꝯſolatōes. ſ. in remiſſione. ⁊ maior ꝯſolatō q̄ꝫ tribulatio. nā diſcipuli erāt tribulati. xl. horꝫ de paſſione. ꝯſolatio autē erat p. xl. dies. Iſa. liiij. Ad punctū in modico dereliq̄ te: ⁊ in miſeratōibꝫ magnis cōgregabo te. in momento indignatiōis abſcōdi faciē meā parūper a te. ⁊ in miſcōdia ſempiterna miſertus ſum tui. Iō Thob. iij. Poſt lachrymatōem ⁊ fletū exul/tatōem infundis. Et hoc expertus Dauid di. in pſ. xxx. q̄ꝫ magna multitudo dulcedinis tue dñe. Bern. Quid eſt ſpūſſancti ꝯſolatio niſi dei p grām viſitatio. teſtimoniūq̄ꝫ cōſcie ſup remiſſionē pctōꝝ. Ro. viij. Ipe eñi ſpūs dat teſtimoniū ſpūi noſtro q̄ ſum⁹ filij dei.

Q Scōi ſunt pficientes. Iſti triſtanť de humana infirmitate q̄ nō intm̄ opari pnt ſicut volūt. Ro. vij. Nō eñi qđ volo bonum h ago. ſed qđ odio malū illud facio. nam velle adiacet mihi. pficere aūt non inuenio. Et ſic triſtabať Aug. i ſoliloquio. Qđ magis poſſe me credidi min⁹ ſp potui. Dicebā. hoc faciā. illud pficiā. poſtea nec hoc nec illud. aderat volūtas. defuit facultas. Et impleť i nobis illud Mat. xxvi. Spūs q̄dē pmpt⁹ ē. caro autē infirma. Hos aūt ꝯſolať robur ⁊ auxiliū pſtādo vt laborē pficiāt. Ro. viij. Siliť autē ⁊ ſpūs adiuuat infirmitatē noſtrā: Aug. Sā/cti pres inſpiratōe diuina fecerūt impoſſibi/lia. i. difficilia. Diciť n. puer. xviij. Spūs viri ſuſtētat imbecillitatē eius. ⁊ pſ. l. Spū pncipali ꝯfirma me. ⁊ ad philip. iiij. Oīa poſſū in eo qui me ꝯfortat. Greg. i mora. Qui ſupna deguſtat oīa inferiora equanimiter portat.

R Tercij ſunt ꝯtemplātes: qui ꝯtriſtātur q̄ tādiu hic ſunt i exilio ⁊ ſepati a deo. ⁊ ſic pſ cxix. Heu mihi q̄ꝛ incolat⁹ meus plōgat⁹ eſt Ro. vij. Infelix ego hō q̄s me libabit de cor/pore mortis hui⁹. Phil. i. Cupio diſſolui et eē cū xpo. Sed ſpūſſanct⁹ ꝯſolať eos celeſtes ꝯſolatiōes imittēdo. ⁊ ad theoricos exceſſus eleuādo Ezech. viij. Spūs dñi eleuauit me inter celū et terrā. ⁊ adduxit me i hirlm in viſiōe dei iuxta oſtiū interius ⁊c. Nā tales qñ/q̄ꝫ replētur ꝯſolatōnibus vt nihil ſentiant de inferioribus: vt patꝫ de Paulo. ij. Chor. xij Scio hoiem in xpo añ annos quattuorde/cim ſiue in corpe ſiue extra corpus neſcio. de/us ſcit raptū hmōi ⁊c. ⁊ Aug. Dñe intromittis i me affectū inuſitatū ſi nō eſt initiū future vite. neſcio quid ſit. Ideo Iſa. li. Cōſolabitur dñs ſion. i. ꝯtemplatiuos ſalute. ſ. ſempiterna. Scđo ſpūs habet officiū reuelandi. ſ. diuina ſecreta ad moduꝫ nuncij. q̄ꝛ miſſus ē a patre. cuꝫ ſbdiť. quē ego mittā vobis a pře. Hic datur intelligi q̄ ſpūs ab vtroq̄ꝫ pcedit Et eſt ſenſus. quē ego mittā vobis a patre. et pr mittet. ⁊ ſpūſſcūs p ſe veniet. q̄ꝛ dicit Leo papa. Sācta trinitas eſt vna deitas. vna ſbſtātia indiuiſa in ope. ꝯfors in volūtate. par in omni potentia. coequalis in glia. Ideo dr cū venerit. Et dr mitti a patre pp̄ter grāꝫ adoptōis in filios dei. q̄ꝛ p ſpūmſanctū adoptamur. Ro. viij. Nō accepiſtis ſpūm ſeruitutis iterꝫ in timore. ſed accepiſtis ſpūm adoptio/nis filioꝝ dei i quo clamamus abba pater. q̄ a patre pcedit. Haymo. pcedit a patre et fi/lio cōſubſtātialis ⁊ coeternus. tamē q̄ a pa/tre ⁊ filio recedit ſed ſemp manet in patre et filio in vna eſſentia. Ideo hic ē error grecorum qui dicunt ſpūmſanctū ſolū a patre pcedere cum dicať ad Gal. iiij. Miſit deus ſpūm filij ſui i corda noſtra. Ideo in textu dr ſpūs veritatis.

S Terciū officiū ſpūſſcti ē officiū docēdi. cū dr ſpūs veritatis. Joh. xvi. docebit vos omnē veritatē. Nota triplex ē veritas Prima cordis. pſ. xiiij. Qui loquitur veritatē i corde ſuo. Et eſt fides. Joh. xviij. In hoc veni in mōm vt teſtimoniū phibeā veritati. i. fidē pdicare que radicať i corde Rom. x. Corde crediť ad iuſticiā. ore autē confeſſio fit ad ſalutē. Et eſt ipa fides de ſpūſancto. vide con. diſt. iiij. c. gratia. Fides nō eſt liberi arbitrij ſed donū dei. Secunda ē veritas oris. de qua Ephe. iiij. Deponētes mendacium loquimi veritatē vnuſquiſq̄ꝫ cuꝫ pximo ſuo. ſed talis eſt a ſpūſancto. Aug. ſup Joh. ſmone. xiiij. Nemo pōt dicere qđ verum eſt niſi illumineť ab illo qui mētiri nō pōt. Sꝫ heu iā multi ſunt mēdaces. Oſ. iiij. Nō ē veritas. nō ē iuſticia in terra. Et tales inſtruūť a ſpū maligno. Vñ Ambr. xxij. q. v. Cauete fres mendaciū. q̄ꝛ oēs qui amant mendaciū filij ſunt diaboli. Iō Orige. xxij. q. ij. cum aliquis. Cuꝫ aliquis exit a veritate timore dei. a fide ⁊ a charitate exit. O q̄ plures ſunt tales qui p exili munere ⁊ pecunia hoc faciūt de quibꝫ Beda. xi. q. iij. Abſq̄ qui p pecunia veritatē negāt deū negāt. ⁊ ſunt ſocij iude. Et tales nō hnt ſpm̄ veritatis. q̄ꝛ dicit Amb. veritas a quocunq̄ꝫ dr a ſpūſcō ē. Tercia eſt veritas opis. iiij. Reg. xx. Memento queſo quō ambulauerim corā te in veritate ⁊ in corde pfecto. et qđ placitū eſt corā te fecerim. Et ſic legiť de thobia qui viā veritatis in captiuitate nō deſeruit. De hac Joh. iij. Qui facit veritatē. i. bonū opus venit ad lucē. Et illa eciā ve

ıtas eſt a ſpūſancto. Vñ Bern̄. in ſmone de
ſpūſctō. Bonū opus opatur in nobis ſpūs
ui docet rōem. mouet voluntatē. dirigit in
ntionē. ¶ T Quartū officiū ſpūſancti:
t officiū teſtificandi. de quo ſbdit. Ille teſti
onū phibebit de me. Aug. vobis inſpiran
o verā fidē ḋ diuinitate ⁊ humanitate. No
ſpūſanct⁹ dedit triplex teſtimoniū ḋ xp̄o.
rimo eius doctrine. Mat. x. Nō vos eſtiſ
i loquimi: ſed ſpūs patris veſtri q̄ loquit i
bis. i. Joh. v. Spūs ē q̄ teſtificat q̄m xp̄s
ritas ē. Scd̄o eius grē. q: i noie ipſius da
t ſpūſanctus. Lu. xi. Pr̄ vr̄ celeſtis ḋ celo
bit ſpm̄ bonū petētib⁹ ſe. Joh. xvi. Amen
nē dico vobis. ſi quid petieritiſ patrē meū i
ie meo dabit vobis ⁊c. Tercio eius glorie
eſſet i celis in glia patris. q: pc ſt aſcēſionē
ſſus eſt ſpūſanct⁹. Itē eius eccl'ie electis.
om. viij. Ipſe ſpūs dat teſtimoniū ſpūi no
o vt ſimus filij dei. ſ. p interiorē ſuauitatē ⁊
dis inflāmatōem ⁊ boni corroborationem
vos teſtimoniū perhibebitis q: ab initio
ū eſtis. ſ. veri ⁊ idonei teſtes. i. Joh. i. Q ḋ
iuimus et vidim⁹ hoc annunciauim⁹ vo
. V Sciēdum multis teſtimonijs
s noſtra ē ɔfirmata. Primo voce patris i
tiſmo Lu. iij. et in trāſfiguratiōe Mat.
j. Hic ē filius meus dilect⁹. i. Joh. v. Si
imoniū hoim accipimus teſtimoniū dei
ius ē. q̄m hoc ē teſtimoniū dei qḋ maius
m̄ teſtificatus ē de filio ſuo. Et hoc ē teſti
oniū q̄m vitā eternā dedit nobis deus. et
vita in filio eius ē. Scd̄o ſpūſctūs in co
nbe ſpecie Lu. iij. Tercio filius de ſeipo. ⁊ h̄
plr. verbo ⁊ ope. verbo Joh. viij. Ego ſum
i teſtimoniū phibeo ḋ meipo: ⁊ teſtimoni
n meū verꝫ ē. Scd̄o ope Joh. x. Opera que
o facio in nomie patris mei hec teſtimoni
n phibēt de me. Et ſic tota trinitas teſtifi/
a ē. i. Joh. v. Tres ſunt qui teſtimonium
nt in celo. pater. verbum ⁊ ſpirituſſanctus
uarto angeli teſtificati ſunt Luce. ij. Na/
dn̄o facta ē multitudo celeſtis exercit⁹ ⁊c.
uinto celi luminaria. vt ſol in paſſione ob
ratus ē et terra tremuit. Deutero. xxx. Te
inuoco hodie celū et terrā. Sexto mare et
a. Matth. viij. Qualis ē hic quia venti ⁊
re obediunt ei. Septimo omnis ſcptura
oh. v. Scrutami ſcripturas. et ille ſūt que
timoniū phibent de me. Octauo om̄es p
hete. Actu. x. Huic oēs pphete teſtimoni/
n phibēt. Nono oēs apl'i. verbis. factis. ſi/
is. vita et morte. Primo verbis, Actu. iij.

Cuius rei nos teſtes ſum⁹. De quo Actu. i.
Vos eritis mihi teſtes in hierl'm et in omni
iudea. Scd̄o ſignis Mar. vlti. Predicaue/
runt vbiq: dn̄o cooperante ⁊ ſmonē ɔfirman/
te ſequētibus ſignis. Itē virtuoſa vita. Act.
iiij. Virtute magna reddebant apl'i teſtimo
nium. ⁊ ſbditur. Gratia magna erat in om̄i
bus illis. Itē in morte. q: p fide mortui. Ec
cli. iiij. Vſq: ad mortē certa p iuſticia. ſpera/
bant eni vitam aliā eternā. ſ. poſt hanc vitā
tranſitoriā. Petrus crucifixus. Paul⁹ decol/
latus. Vñ Aug. lib. de fide rerꝫ inuiſibilium
Quō al's tanta multitudo hominū fuiſſꝫ ſe
ducta vt crederet nō in magnū regē ſed abie/
ctū paupem crucifixū. Ideo ps̄. xcij. Teſti/
monia tua credibilia facta ſunt nimis. ideo
nulla hereſis pōt opp̄mere fidē.

De ſancto ſpiritu.
Sermo. XCVIII

ſ I quis dili
git me ſmonē meū ſuabit. ⁊
pr̄ me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū ve/
niem⁹ ⁊c. Joh. xiiij. Et legit
hodierna die p euangelicali officio. ¶ X
Pn̄s feſtū q̄ttuor habet noīa. dicit. n. feſtū
ſanctificationis. donationis. exultatōis. di/
lectionis. Primo dr̄ feſtū ſanctificationis q:
ſolus ſacerdos xp̄s ih̄us hodie ſanctificauit
eccleſiam ſuam. vt impleret illud ps̄. San/
ctificauit tabernaculū ſuum altiſſimus. id ē
eccleſiā. ps̄. xlv. Et merito hoc feſtū cū omni
celebritate ē celebrandum. Quia dicit Ber.
Si ſanctorꝫ ſolennia celebramus. q̄to ma/
gis ſolennitatē illius a quo omnes ſācti ha/
bent vt eſſent ſancti. Secundo dicit feſtum
large donationis. quia hodie contulit domi
nus largū ſtipendiū ſuis militib⁹. vt imple/
ret illud ps̄. Aſcēdiſti in altum. accepiſti. ſ. a
patre dona diſtribuēda hominibus. O q: pci
oſum donū dedit. q: ſibi equale. Vñ Dama
ſcenus lib. i. ca. x. Credimus ſpūmſanctum
patri equalē ⁊ filio coeternū. ⁊ principalē fon
tē vite ⁊ ſanctificationis. Tercio dicit feſtū
exultatōis. Vñ canit eccleſia. Quapropter
pfuſis gaudijs totus in orbe terrarū mun/
dus exultat Et merito hodie debēt gaudere
peccatores. triſtes ⁊ iuſti. Pmo hodie debēt
gaudere peccatores. quia hodie datur ille q̄
peccata dimittit. ſ. ſpūſanctus. vt dicit Ale/
xander papa. Et habetur. xxiiij. q. i. audiui/
mus. Peccata dimittere ē opus ſpūſancti.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Ap̄lis eni dicturus dñs. Quoꝝ remiſeritis
pctã ꝛc. Joh.xx.pmiſit. Accipite ſpm̄ſanctũ
vt euidēter cunctis oſtēderet eũ qui ſpm̄ſan/
ctũ nõ habet pctã nõ poſſe tenere vel remitte
re. hec ibi. Secũdo hodie debēt gaudere tri/
ſtes. qꝛ datus eſt hodie paclitus. i. ꝯſolatoꝛ.
Dicit nãqꝫ Aug. Talis eſt gratia ſpũſſancti
ſi triſticiã inuenit ꝯſumit ⁊ diſſoluit. Tercio
gaudere debent iuſti. qꝛ hodie datus ē ille in
quo omnes ſaluãtur iuſti. Unde Aug. Si/
ne gratia ſpũſſcti nec infantes. nec etate grã/
des ſalui fieri poſſunt. Quarto eſt feſtũ dile/
ctionis. qꝛ ſpũſſanctus eſt amoꝛ patris ⁊ filij
vt dicit magiſter. i. ſen. di. x. cum inquit. De/
us ḡ ſpũſſanctus qui pcedit ex deo ſignificat
vbi legitur. deus dilectio eſt. et dilectio ex deo
eſt. Ecce his verbis apte dicit Aug. ſpm̄ſan
ctũ eſſe charitatē patris ⁊ filij. Et Aug. xv. d̄
trinitate. Si charitas inquit qua pater dili
git filiũ ⁊ patrē diligit filius ineffabilē ꝯmu/
nionē demõſtrat amboꝝ. quid ꝯuenientiꝰ qꝫ
vt ille ppꝛie dicatur charitas qui ſpũs eſt cõ
munis ambobus. Et ibidem ca. xvij. ſicut et
magiſter allegat vbi ſupra in. xvij. di. inquit
Aug. Deꝰ igit ſpũſſanctus qui pcedit ex deo
cũ datus fuerit homĩ accendit eũ ad diligē/
dũ deuz et pximũ. ⁊ ipe dilectio eſt. nõ eĩn hꝫ
hõ vñ diligat deum niſi ex deo. Ideo inquit
ap̄ls Roma. v. Charitas dei diffuſa ē in coꝛ/
dibꝫ noſtris p ſpũmſanctũ qui datus eſt no
bis. Sup quo verbo Aug. d̄ ſpũ ⁊ littera. vt
etiam allegat magiſter vbi. ſ. inquit. Uñ eſt
dilectio niſi vñ et ipa fides. i. a ſpũ ſctõ. Nõ
eſſet eĩ in nobis niſi diffunderet ĩ coꝛdibus
p ſpũmſanctũ. Charitas autē dei dicta ē dif
fundi ĩ coꝛdibus noſtris. nõ qua ipe nos di/
ligit ſed qua nos facit dilectoꝛes ſuos. Ad q̄
rum verboꝝ determinatõem magiſter inſtat
⁊ videt de mēte ipſius ſicut ⁊ probare nitit ꝙ
charitas qua nos mutuo ⁊ deuz diligimꝰ ſit
eadē charitas cũ charitate qua pater filiũ et
filius patrē: et nos deꝰ diligit. ſ. ſpũſſctũs ſed ĩ
hoc cõiter nõ tenet. Et hec ē de qua thema.
Si quis diligit me ꝛc. ❡ In quibꝫ ver
bis duo innuunt. Primo pmittit charitatē.
quã deus a nobis exigit. ibi. ſi q̇s diligit me.
Scđo ſbiũgit vtilitatē que puenit de chari/
tate. ibi. ad eum veniemus ꝛc. De pmo dicit
Si quis diligit me. notãter dicit. ſi quis. p/
pter tria. pmo ppter ꝯmunitatez. ſcđo ppter
raritatez. tercio ppter incertitudinē. Primo
dicit. ſi quis. ppter cõitatē. qꝛ gr̄a ſpũſſancti
eſt ꝯmunis. vt habetur de ꝯſe. di. v. ca. ne qͥs

qꝫ. Spũſſanctꝰ nõ dimēſurat ſed ſup creden
tes totus infundit. Nã ſi dies omnibꝫ equa
liter naſcit. ⁊ ſi ſol ſup oĩes pari luce eq̄liter
diffunditur. q̄to magis xp̄s ſol ⁊ dies verus
ĩ eccl'ia ſua lumen vite eterne pari equalitate
largitur. quaſi diceret. Sicut ſol equali luce
ſup omnes irradiat. ſic gratia dei q̄tuz eſt ſe
eſt nos oēs illuminat. qꝛ vt habetur Actu. x.
In veritate cõperi qꝛ nõ eſt acceptio pſonaꝝ
apud deum. Uñ ĩ cano. vbi. ſ. Linius equa/
litatis ſacramentũ videmus in exodo eſſe ce
lebratũ cum de celo manna deflueret. ⁊ futu
roꝝ pfiguratione alimentũ panis celeſtis et ci
bum xp̄i venientis oſtēderet. Illic eĩ ſine di
ſcrimine vel ſexus vel etatis gomoꝛ ſinguli
equaliter colligebant. vñ apparebat xp̄i in/
dulgentiam et celeſtē gratiam poſtmodũ fu
turã eq̄liter oĩbus diuidi ⁊ ſine ſexuum
etate. ſine annoꝛum diſcrimine. ſine acceptio
ne pſone ſup omnē dei populũ ſpũalis gra
tie munus infũdi. nã deus nulli ſenegat. vt
dicit Diony. Deus ē ſummũ bonũ ſui ipſius
ꝯmunicatiuũ. Ideo dr̄ Cañ. ij. Ego flos cã
pi. nõ flos oꝛti. Nam ſicut flos cãpi eſt nõ
cũſeptus ⁊ ꝯmunis. ſic gr̄a ſpũſſancti. d̄ quo
Joelis. ij. Effundã de ſpũ meo ſup oēm car/
nē. Dicit Anſ. Homo ſi nõ habet gratiã
nõ ideo nõ habet qꝛ deus nõ dat ſed qꝛ ho
mo nõ recipit. nec ſe ad eã recipiendã diſpo
nit. Q qꝫ fatue facit peccatoꝛ ĩ hoc ſicut pau
per ⁊ inops cui cũ offert munus nõ vult ape
re manus ad recipiendũ illud. quo ſi pſona
caret nõ eſt culpa dãtis ſed recipe negligen/
tis. Scđo talis ſe habet ſicut eſuriens cui dũ
offertur cibꝫ nõ vult apire os ſuũ. Tercio ha
bet ſe ſicut vinctus cui dum apitur carcer ex
ire non vult. nec foꝛe liber. Quarto ſe habet
infirmus cui offert medicina ⁊ nõ vult ſana
ri. Et ſic negligētia ſua nõnunq̄ ſe ꝑſonas in/
dignos ſe faciũt gr̄a ſpũſſancti. Uñ Aug.
in lib. de penitētia. Preſto ſemp eſt gratia ſi
nõ fuerit repulſa. nam deus quodlibet eſt cõ
tinue inſpirat ſi ē qui recipiat. ergo ppter cõ/
munitatē dicit. ſi q̇s vir vel mulier. diues vl
paup. nobilis vel ignobilis ꝛc. Nã dic apo/
ſtolus Ro. x. Idē dñs oĩm diues in oĩs q̇
inuocãt eũ. Aug. de ſex queſtõibꝫ. Nulli vn
qꝫ defuit qui dignus fuit. Et dicit Aug. de
baptiſmo paruuloꝝ. Cur ad iſtũ veniat ad
illũ nõ. occulta cã eſſe poteſt. iniuſta eſſe nõ
põt. Scđo dicit. ſi quis. ppter paucitatē. qꝛ
pauci ſunt qui eũ q̄rũt vt accipiãt. qđ conq̄/
rit ap̄ls Philip. ij. Oēs q̇ ſua ſunt q̄runt

nõ q̃ ihu xp̃i. nã ſupbi diligũt honores ⁊ di-
gnitates. De q̀bꝫ Matt. xxiij. Amãt p̃mos
recubitus ĩ cenis ⁊ p̃mas cathedras ĩ ſinago
gis. ſalu. ĩ fo. ⁊ vocari ab hoĩbꝫ rabbi. Joh. v
Quõ poteſtis credere qui gl̃iam ab inuicẽ ac
cipitis. ⁊ gl̃iam q̃ a ſolo deo ẽ nõ querit̃. Lu-
xurioſi ĩo plus diligũt delectatões corpis. d̃
quibꝫ Oſee. iij. Diligit dñs filios iſrl̃. et ipſi
diligũt vinacia vuaꝝ ad modũ. ſ. porcoꝝ de
vinacijs viuentiũ. Folliculus eñ in quo gla
a ⁊ arillus ſiue acinus ↄtinet̃ dr̃ ꝓprie vina
ũ. vñ pleruq; poſt expſſionẽ porci paſcũtur.
uari plus diligũt opes. vt ↄquẽt Iſa. c. i.
ẽs diligũt munera ſequunt̃ retributões.
deo ſicut multus ẽ numerus ſpinaꝝ. pau-
liliorꝫ. ⁊ multus ẽ numer⁹ lapidũ groſſo-
vulgariũ ⁊ rudoꝝ. pauc⁹ p̃cioſoꝝ. ſic pauci
t vere deũ diligẽtes. multi nãq; diligũt ꝺ
d nõ facto. pſ. lxxvij. Dilexerũt eũ in ore
lingua ſua mẽtiti ſunt ei. cor aũt eoꝝ
rat rectũ cũ eo: nec fideles habiti ſunt ĩ te
ſtãto eius. Hre. Qui adhuc p illicita deſi
a deſluit pfecto deũ nõ amat. q: pterit⁹
a voluntate ↄdicit. Jõ hortat̃ nos Jo-
n canonica. i. ca. ij. Nolite diligere mun
neq; ea que in mũdo ſunt. ſ. honores. vo-
ates ⁊ opes mũdi. Et ſbdit ratõem. Si
diligit mundũ nõ eſt charitas patris ĩ
ſug. Si in te eſt amor mũdi nõ ẽ quo in
amor dei. Jdo illã paucitatẽ ↄqueritur
tt. xxij. Multi vocati ſunt. ad deũ. ſ. dile
ẽ. pauci ĩo electi p pfecta ipſius et fru-
ci⁹. ſ. eterna ei⁹ adeptõe. Aug. de ſex que
ibꝫ dicit. Ab exordio hũane ꝓpagatio
liquis p̃deſtinat̃ ad p̃uidentiã ſaluatio
liquis ad iudiciũ dãnatõis. Ideo di
Mat. vij. Arta ẽ via q̃ ducit ad regnũ ce
ſemita dilectõis. ⁊ pauci inueniunt eã.
o dicit. ſi quis. ꝓpter incertitudinẽ. q.
ncertũ eſt homĩ an ſit in dilectione dei.
o Eccl's. ix. Neſcit homo an amore an
i dignus ſit. Z Sed di. que eſt
gnorãtie eius. Rñdetur q̃ triplex. Pri
ntellectus obumbratõ. ſcd̃a charitatis
atio. tercia noſtra hũiliatio. Prima ẽ
intellect⁹ obumbratio. q: nr̃ intellect⁹ ẽ
umbratus carne. q̃ omino hebes eſt ad
a cognoſcẽda. ſed charitas ẽ quoddã
ideo ꝓpter obumbratiõem intellect⁹
t determinate cognoſci. Sap. ix. Cor
uod corrumpit̃ aggrauat aĩam: ⁊ terre
abitatio depmit ſenſum. Scd̃a ratio
ritatis adequatio. q: actus natural' ⁊

acquiſite dilectiõis ẽ ſimil' actui charitatis.
verbi gr̃a. Aliqui ſunt miſericordes ex natu-
ra. aliqui ex charitate diuina. aliq̃ ex dilectõ
ne acq̃ſita. vtputa ↄſuetudine. ⁊ hoc ſcire eſt
difficile. Tercia ratio eſt noſtra humiliatio.
nã deus ordinauit bona que ĩ nobis ſunt fo-
re occulta: ne de nobis p̃ſumamus. ſed noſ-
ipos humiliem⁹. Eccl's. ix. Omnia in futuꝝ
ſeruant̃ incerta. Vñ q̃uis neceſſariũ eſt ad ſa
lutẽ habere p̃ñtiam charitatis. nõ tamen ne
ceſſariũ eſt ſcire p̃ñtialiter ſe eſſe vel nõ eſſe in
charitate. vt ille qui eſt in charitate ſe non ex
tollat. ⁊ ille qui eſt ſine charitate nõ deſperet.
ideo dicit. Si quis ꝓpter incertitudinẽ dili
git me. licet eñ ſcire hoc certitudinaliter ne-
queamus: quod ex cõmuni lege corruptio-
nis noſtre ꝓuenit. ſm illud Eccli. viij. Me
mento qm̃ oẽs in corruptione ſumus. tamẽ
ↄiecturalit̃ ex obſuãtia mandatoꝝ dei ſignũ
dilectõis dei hr̃e poſſum⁹. de q̃ ſbdit. ſermo-
nẽ meũ ſuabit. i. mãdata mea. De q̃ Hre. in
omel'. Vere eñi deũ diligim⁹ ſi mãdata eius
ſeruam⁹. Vere diligimus ſi a noſtris nos vo-
luptatibꝫ coartamus. Vnuſquiſq; ergo ſe in
terroget an deũ diligat. Nã ſermo dei ẽ ꝓba
torium ſm Aug. p qd̃ filij dei cognoſcunt̃ a fi
lijs diaboli. Nã dicit̃. ij. Johã. Omis qui re
cedit ⁊ nõ pmanet in doctrina xp̃i deum nõ
habet. ⁊ ſic ad deũ nõ ptinet. q: vt ſbdit. qui
pmanet in doctrina hic patrẽ ⁊ filiũ habet. ⁊
Deutero. xxvij. Maledictus qui nõ perma
net ĩ ſermonibꝫ legis nec eos ope pficit. Jdo
mãdata dei ſeruãda ſunt tripl'r. Primo ĩ cor
de p iugem meditatõem. Deutero. vi. Erũt
verba hec que p̃cipio tibi hodie ĩ corde tuo ⁊
narrabis ea filijs tuis: ⁊ meditaberis ſedens
ĩ domo tua. Nã ſicut ſpecies aromatica dili
gẽter debet maſticari vt virt⁹ ⁊ ſuauitas eius
ſentiat̃. et ſic mãdata. Prouer. vij. Fili ſcribe
verba mea in tabula cordis tui. nã ſm legeꝫ
aĩal qd̃ nõ ruminat ẽ immundũ. ⁊ ſic hõ nõ
ruminãs dei p̃cepta ĩ corde. Eccli. iij. Que p̃
cepit dñs cogita ſp. Nã dr̃ Eccl. xxiij. Nihil
dulcius q̃ꝫ reſpicere in mandatis dei. Scd̃o
debem⁹ ſeruare mãdata dei in ore p frequen
tẽ locutõem. Joſue. i. Nõ recedat volumẽ le
gis ab ore tuo. i. Pe. iiij. Si q̀s loquit̃ quaſi
ſmões dei. nã ſm Chriſ. mos eſt amantiuꝫ
vt amorẽ tegere nequeãt. ſꝫ de ſe bona loquũ
tur. ſic ⁊ nos d̃ deo. Tercio ĩ manibꝫ p operis
executõem. Deutero. vi. Ligabis ea ĩ manibꝫ
tuis. ſ. p operum executõem. i. Johã. iij. non
diligamus verbo neq; lingua ſed ope ⁊ veri-

tate. Nam ſm Grego. Amor dei nunꝙ̄ ē oci
oſus. operat̄ enī magna ſi eſt ⁊c. Dicit nanꝙ
Simon de caſſia. et Grego. Mēs vita ⁊ lin
gua ſunt requirēda. q꞉ pbatō dilectiōis ē ex
hibitio operis. i. Joh. ij. Qui dicit ſe diligere
deū ⁊ mādata ei⁹ nō cuſtodit mēdax ē. Aug.
ponit exemplū. Quid eſt ꝙ diligo regē ꝛ ſi o/
dio habeo ſuā legem. Dilectio ergo regis eſt
mādati cuſtoditio. Ideo Bern̄. i expoſitōne
ſmonis dn̄i poſt cenā dicit. Qui habet mā/
data dn̄i in memoria ſeruat in vita. ⁊ q̇ in ſer
monib⁹ ſeruat in actōibus. ⁊ qui habet audi
endo ſeruat faciēdo. ille ē qui diligit me. Et
talis diſpoſitionē habet ad ſpūſſācti recepti
onē. q꞉ nil ita ꝓprie diſponit dilectionē dei in
nobis ſicut mandatoꝝ dei exhibitio ⁊ execu/
tio. A Dixi ſecūdo ſbiūgit vtilitatem q̄
de charitate ꝑuenit dicēs. ⁊ pater meus dili/
get eum. ſ. gratuita dilectōe. ſicut enī ille tres
pſone ſunt vna eſſentia et vna deitas. ita etiā
ſunt vna dilectio. quapropter qui xp̄m dili/
git illū rediligit tota ſācta trinitas. O ꝙ̄ ma
gnus dilectiōis effectus. vt exclamat Bern̄.
Quid amator dei. cultor xp̄i tibi videtur de
pmio amoris tui. quid tibi mali nocere pote
rit aut quid boni poterit deeſſe q̄ñ te diligit q̄
te de nihilo creauit. O nimis felix et vltra ꝙ̄
dici poterit beatus quē diligit ipſe pr omi/
potens deus. Quid enī felicius. quid beati⁹
ꝙ̄ ab eo diligi qui eſt dn̄s padiſi qui habet
ptātem vite et mortis. qui pōt ſaluare ⁊ dam
nare. ſaluare diligētes ⁊ damnare nō diligē/
tes. iuxta illud ps. cxliiij. Diligit dn̄s omēs
diligētes ſe ⁊c. Et ad Roma. viij. Scimus
qm̄ diligētibus deū omnia coopant̄ in bonū.
Ideo Hugo. Reliqua grāŕum dona largit̄
etiā his quos dānat. ſolā aūt charitatē q̄ſi ſe
ipm̄ his tm̄ quos diligit in pmiū ſeruat. q꞉
ſm Hugo. in li. de laude charitatis. Chari/
tas ē fons ꝓprius cui nō cōicat alien⁹. q̄cun
ꝙ̄ illā hꝫ alienus a deo nō ē. ſed ipe eſt in deo
⁊ deus in eo. Et illa eſt ſcd̄a vtilitas charita/
tis. de q̄ ſbdit. ad eū veniemus. ſ. non ſolū pa
ter ⁊ filius. ſed ⁊ omnes tres pſone. Jō Hu/
go. Sic familiaris ē deo charitas vt ipe mā/
ſionē habere nolit vbi charitas nō eſt. vbi ve
ro charitas eſt tota trinitas adeſt. Nam ſm
Aug. in li. de trinitate. Tres ſunt i nobis po/
tentie anime. ſ. intellectus. memoria et volū/
tas. que dotant̄ in aduentu triū pſonarum.
Veniet enī pater p eternam potentiā confir/
mās memoriā vt pſeueret. veniet filius illu/
mināꝰ intellectū vt intelligat. veniet ſpūſſā
ctus mouēs voluntatē ⁊ accendēs affectū. et
ſic tota trinitas veniet ad ſanctificādum ani
mā. Et notat̄ cum dicit̄ veniemus. B
O ꝙ̄ maxime deberemus conſiderare e⁹ ad
uentū. Quia dicit Bern̄. i ſermone. Spūſſā
ctus eſt ſalutis pignus. ⁊ qui illo caret ſalu/
tem non habet. De quo apoſtolus Ro. viij.
Si quis ſpm̄ chriſti nō habet hic nō ē eius
Ideo Richardus lib. v. de trinitate c. x. Si/
cut ſpūs humanus eſt vita corpoꝛ. ſic ſpiri/
tus diuinus vita ſpirituū. ille ſenſificat cor
poꝛe. iſte ſanctificat in anima. Et vocat̄ ſpūſſā
ctus ſine quo nullus efficit̄ ſanctus. Ideo ec
cleſia deſiderādo eius aduentuꝫ clamat. Ve
ni ſancte ſpūs. Sed q̄ñ venit. Rñdet Hier
tus. Nō pōt dari certa regula. q꞉ nō eſt v̄rm
noſſe tpa vel momēta. nō ē induſtrie hūāe
nō inueſtigatōis ſed reuelatōis. Et q꞉ igitur
ignoramus certū tps aduētus eius ideo om
ni tpe homo ſic viuat et ſe pparet vt ſemꝑ dig
at eū ſpūſſ ciūs. Jtē ſpūſſancti aduentū ani
tem eſt p ſanctā vnionē ⁊ gratie gratum fa
cientis infuſionē. vl̄ de nouo vel in augmento.
de nouo vt i baptiſmo tm̄ penitētia. In aug
mento vt in omi ope bono et charitate. ſacto
ꝓpter deum. Et nō venit p motum localem.
ſed p ſpūalem vnionē ⁊ effectum quem cau
ſat in anima. Hec Aug. xv. de trinitate. Di
cit enī Anſ. Deſiderādo querit̄ amādo inue
nit̄. Nā ſm Dionyſiū de diuinis nominib⁹.
Charitas increata gignit charitatē creatam.
De quo etiā Bern̄. ſup cenā dn̄i. O felix vir
tus charitatis que facis hoīem dei māſionem.
Et illa eſt tercia vtilitas charitatis. De qua
ſubdit in textu. Et manſionē apud eum fa
ciemus. Nā cum deus illabit̄ anime. ſcilicet p
charitatem ſanctificat eam. et tunc deo ma
net cū homine q̄diu ipe manet ſine peccato
mortali. C Ideo notandum ꝙ ſpūſſan
ctus ad aliquos nō venit. nec apud eos mā/
ſionē facit. vt ſunt pctōres i mortali pctō cō
ſtituti. Aug. Charitas quedam eſt. ⁊ peccatū
mortale opponunt̄. Sapi. In maliuolam
aiam nō introibit ſapiētia. Et ſubdit ſtatim.
Aufert ſe a cogitatōibus que ſunt ſine intel
lectu: ⁊ corripiet̄ a ſuperueniēte iniquitate.
Ezech. xxxvi. Mūdabimini ab oībꝰ inquina
mētis veſtris. ⁊ dabo vobis ſpm̄ nouū. Sed
ſunt ad q̄s venit. ſed apud eos māſionē n
cit illi q̄ p contritōem ⁊ pniam ſpm̄ſcm̄ ad
uitāt. ſed p recidiuū in mortalia ſe repo
Ezech. xviij. Si auterit ſe iuſt⁹ a iuſticia
⁊ fecerit iniquitatē oēs iuſticie e⁹ non re

dabunt. ꝛ Grego. in moral. Incaſſum bonū
agit ſi añ terminū vite deſerat. Tercij ſunt ad
q̄s venit. ꝛ māſionē apud eos facit q̄ ꝑ baptiſ
mū aut pniaꝫ poſiti ſunt ī charitate dei ꝛ ī ſta
tu ſalutꝭ ꝛ ī eo pſeuerāt vt apli q̄ poſt hāc rece
ptōem ſpūſſcti nūq̄ꝫ mortalr peccauerūt. Jō
dixit eis Joh. xiiij. Apud vos manebit ꝛ in
vob erit. Ut igit apd̄ te maneat. tu maneas ī
charitate. Jō dr̄. i. Joh. iiij. Qui ī charitate
manet ī deo manet ꝛ de⁹ ī eo. Nā dicit Aug.
Nō pōt aīa ſplēdeſcere ī eterna claritate niſi
māſerit ī dei charitate. D Cōſidera quō
ſpūſſcūs venit in ſpecie ignis ꝛ ↄſuat ad mo
dū ignis. Primo ſb̄ cinere. i. mortꝭ meditatō
ꝛ hec humiliat et a pctō ↄſuat. Eccli. vij.
Memorare nouiſſima ꝛ in eternū nō peccabis
tiā facit ꝑficere. Greg. Ualde ſe ſollicitat ī
bono ope q̄ ſp cogitat d̄ extremo fine. Scd̄o
ſufflatōem. i. orōnis. i. Pe. iiij. Uigilate in
omnib. Lu. xi. Dabit ſpm̄ bonū petētib ſe.
Tercio ꝑ lignoꝝ appoſitōꝫ ↄſeruat ignis. ſic
ſpūſſcūs ꝑ bonoꝝ opeꝝ multiplicatōem. De
Col. i. In oī ope bona fructificātes ꝛ creſcē
tes in ſciā dei in omi virtute ↄfortati. Leuit.
Ignis ī altari meo ſp ardebit quē nutriet
ſacerdos ſb̄ijciens ligna.

De eadē dñica. Sermo. XCIX

Deuꝫ venie

mus et māſiōꝫ apd̄ eū faciem⁹
Joh. xiiij. E Sciēdū ꝙ tpli
ſunt hoīes et ī triplici dr̄a ad ſpm̄ſctm̄ ſe
cūdū q̄ ad ſpm̄ſctm̄ ſe hñt. Aliq̄ ſūt ad q̄s nūq̄ꝫ venit. vt ſūt pctō
indurati ꝛ mali q̄ ſunt ī malo ꝓpoſito. vt
ſūt luxurioſi. ꝛ ſic d̄ alijs. q꞉ tales reſiſtunt
Act. vij. Dura ceruice et icircūciſi cordib
et aurib. vos ſp ſpūiſctō reſtitiſtꝭ. Tales ſūt
indurati. q꞉. ſ. ſ. pulſat ad corda coꝝ ꝑ inſpira
tiōem ꝛ nolūt penitere. Apoca. iij. Ego ſto ad
hoſtiū ꝛ pulſo. o magna ē dei miſcd̄ia q̄ ita pul
ſat ad cor peccatoris. cū tamē ille apire ei non
vult. Grego. Debemus miſcd̄iam dei erube
ſcere ſi iuſticiā eius nolum⁹ formidare. Eſt
ergo pctōꝛ induratus multum rep̄henſibilis.
Reddit ſe maculatū ꝛ abominabilē. quia di
cit deo ꝛ angelis eius. iuxta illud ps̄. xiij.
Corrupti ſunt et abominabiles facti ſunt in
ſtudijs ſuis. Et dñs exhibet aquaꝫ gratie ſi
ne qua mūdari nō poſſunt. ꝛ ſpernūt. Itē vi
det ſe igne infernali ſucceſos. ſ. igne praue
concupiſcētie. ꝛ tamē ꝑ aqua gratie qua ille ig
nis extinguitur nō clamāt. cum dicit Chri

ſoſt. Sicut terra ſine aqua ſic hō ſine dei gra
tia. nā magna pctōꝝ negligentia q̄ nūc caret
dei grā. iam eñi aperti ſunt fontes grarum ꝑ
eccl̄ie ſacramēta. vt dicit aplus. ij. Corinth.
vi. Ecce nūc tēpus acceptabile. q꞉ tēpoꝛe gra
tie aridi ſūt. ꝛ illi hñt ſe ſicut aīalia que circa
fontes ſitiūt ꝛ appropinquare nolūt. Secū
di ſunt ad quos venit. ſed māſionē apd̄ eos
nō facit. vt ſunt illi ſm̄ Greg. in omel. hodi
erna. qui ↄpungunt et a pctīs ſe vertunt. ſed
tēpe tēptationis ad pctā redeunt. De quib
Ezech. xviij. Si iuſtus auerterit ſe a iuſticia
ſua ꝛc. nā tales hñt ſe ad modū canis. vt dici
tur Prouerb. xxvi. Quaſi canis qui reuertit
ad vomitū. ſic imprudēs qui reiterat ſtulticī
am ſuā. Jdo Hiere. ij. q̄ꝫ vilis facta es nimis
reiterās vias tuas. Dicit eñi Aug. Nihil vi
det deo ita diſplicere q̄ꝫ de pctō poſt pniaꝫ re
miſcēdo gaudere. De talibus Lu. xi. Erunt
nouiſſima hoīs illius peiora p̄orib. iō horta
tur Eccli. xxi. Fili peccaſti nō adijcias iterū.
Ratio ſm̄ Bern̄. q꞉ deterius eſt reincidere q̄ꝫ
incidere. ꝛ. i. Pe. ij. Melius eſt nō agnoſce
re iuſticiā q̄ꝫ poſt agnitōem retroꝛſum ↄuer
ti. Uñ poeta Turpius eijcit q̄ꝫ nō ſuſcipitur
hoſpes. Jō Eccli. ij. Fili accedēs ad ſuitutē
dei ſta in iuſticia ꝛ in timoꝛe vt creſcat in no
uiſſimo vita tua. Tercij ſūt ad q̄s venit ꝛ mā
ſionem apud eos facit. vt qui ſe digne diſpo
nūt ad ſuſceptōem ſpūſſancti. ꝛ poſt recepti
onē a peccatis ſe cuſtodiūt. De quib Aug⁹.
O q̄ꝫ felix eſt aīa que ſcit ſe ita diſponere ꝛ vi
tam gubernare vt tā dignū hoſpitē ꝛ guber
natoꝛē inhabitatoꝛē mereat ſuſcipe. ꝛ ſunt il
li qui oēm ↄſolatōem mundanā reſpuūt ꝓ
pter deū. ꝛ ſolū deum in ↄſolatoꝛē deſiderant.
Sicut ꝓpheta. lxxvi. dicit. Renuit cōſolari
aīa mea. memoꝛ fui dei ꝛ delectat⁹ ſum. Talis
fuit Aug. dicēs in ſoliloquio. O ſumma ve
ritas vnum p̄coꝛ a te vt in nullo ꝑmittas me
ↄſolari q̄ꝫ in te. oīa mihi amareſcāt. tu ſol⁹ mi
hi dulceſcas. ſint mihi oīa penalia. ſolum tu
mihi ↄſolatoꝛ⁹. F Pro q̄ nota ꝙ ſpūſſā
ct⁹ manet apud illos q̄ vitāt. vij. pctā morta
lia. nā. vij. ſūt dona ſpūſſancti q̄ expellūt. vij.
pctā moꝛtalia. et illa. vij. dona figurāt ꝑ. vij.
ꝓꝑetates ignis ī cui⁹ ſpecie dat⁹ ē ſpūſſcūs. hic
eſt ignis de q̄ Exo. iij. Moyſes vidit rubū ar
dentē ꝛ nō ↄſumebat. ſic ꝛ electi ardēt in ig
ne amoris dei Lu. xij. Ignē veni mittere ī ter
rā quid volo niſi vt ardeat. ꝛ tm̄ nō ↄſumunt
id ē nō vincūtur pctīs. q꞉ ↄſuātur. vij. donis
ſpūſſancti que figurant in. vij. ignis ꝓꝑeta

tibꝫ. Prima ē. ignis alta deijcit ꝛ inclinat. vt
domos caſtra ꝛ arbores. ita ignis ſpūſſancti
opatur hoc ꝑ donū timoris. Nā alta ꝛ ſupi/
ora inferioribꝫ ꝑ humilitatē coequat. Vn̄. iij
Reg. xix. Ecce dn̄s trāſyt ꝛ ſpūs grādis ꝛ for
tis ſbuertēs mōtes. i. ſ. ſ. corda ſupba hūiliās
qꝛ dicit Bern̄. Hūilitas ē. ſ. ſ. gr̄e familiaris.
et excludit ꝑmū pctm̄ mortale. ſ. ſupbiā. de q̄
Hiero. Ubi ē dei timor nō ē mētis elatio ſed
lacrimoſa deiectio. nā ſm̄ Gre. Electi dei qn̄/
to amplius in gr̄a ꝓficiunt tāto magis ſe de/
ficere putāt. ꝛ de q̄to quis maioris gratie lu
mē recipit: de tanto ſe magis rephenſibilē co/
gnoſcit. Ideo Bern̄. In veritate ꝯperi nihil
ita efficax ad gratiā ꝓmerendā ꝛ ꝯſeruādam
niſi nō alta ſape ſed timere. Quia dicit Eccli
i. Timor dn̄i expellit pctm̄. ſ. ſupbie que ē ini
tium oim̄ pctōrum. ſic econuerſo timor dei.
vt dicit Caſſianus de inſtitutis monachoꝝ.
ꝑncipiū ē noſtre ſalutis. et Eccli. i. Qui ſine
timore ē nō poterit iuſtificari. qꝛ dicit Caſſi/
odo. Timor ꝛ religio ſunt annexa. vnuꝫ non
pōt ſtare ſine reliquo. G Scd̄a ꝓprie/
tas ignis ē q̄ liquefacit dura vt ceram ad ſu/
ſceptō em impſſionis ſigilli. hoc facit ſpūſſan
ctus ꝑ donū pietatis qd̄ liquefacit dura cor
da ad ꝯpatiendū miſeris ꝓpter deū. et liq̄fa/
cit ad effuſionē lachrimaꝝ. pſ. cxlvij. Flauit
ſpūs eiꝰ et flu. aq̄. Hoc donū habuit Iob. vt
patet. xxx. ipſiꝰ ca. Flebā quondā ſup eū qui
afflictus erat: et aīa mea ꝯpatiebat̄ paupi. ſi/
gnāter in ſpūali defectu. Iſido. de ſum. bono.
Magis mala facietibꝫ q̄ꝫ patiētibꝫ eſt ꝯdo/
lendū. Bern̄. Sunt ne in te viſcera xp̄iane. ſ.
ꝯpaſſionis! qui plāgis corpus ꝛ non aīam a
qua receſſit deus. Et excludit ſcd̄m pctm̄. ſ. in
uidiā. nā inuidus nullā habet dulcedinē pi
etatis. Eccli. xiiij. Oculus inuidi nequam.
Aug. Inuidia eſt odiū felicitatis aliene. Et
eſt dr̄ntia inter pietatē ꝛ miſcd̄iam. qꝛ pietas
reſpicit neceſſitatē ſpūalē. miſcd̄ia ꝟo ſpūalē
ꝛ corpalēꝫ. Bern̄. O clemētiſſima pietas nō
ſolum tribuit bn̄ficia his qui diligūt ſed eti/
am his qui offēdunt. i. Thimo. iiij. Corpa/
lis exercitatio ad modicum vtilis eſt. pietas
ad omnia. Aug. de opibꝫ monachoꝝ. Mul
to miſericordius opatur circa animas q̄ꝫ cir/
ca corpa. H Tercia ꝓprietas ignis eſt
q̄ illuminat obſcura. hoc facit ſpūſſanctus ꝑ
donū ſcientie. ꝛ ꝑ hoc docemur a ſpūſctō q̄d
agere quid dimittere debeamꝰ. Ioh. xvi. Cū
venerit ſpūs veritatis docebit vos oēm veri
tatē. Hoc donū habuit Thobias cecus. Il

luminatus em̄ hoc igne ſpūſſancti docuit fi/
liū vitare malū. bonū facere ꝛ nō errare. Ido
Aug. i ſoliloquio. O lux a q̄ ois lux eſt. illu/
mina cor meū vt videam te in me ꝛ me in te ꝛ
oīa ſbtus te. Et excludit terciū pctm̄ mor/
tale. ſ. irā. Iac. i. Ira viri iuſticiā dei nō opat̄
Et Catho. Impedit ira animū ne poſſit co/
gnoſcere veꝝ. nā ira mentē ꝑturbat. ſcia illu/
minat. Greg. Ira dū mentē pulſat ſpūſſan/
cti locū turbat. Quarta ꝓpetas ignis ē q̄
mollia ꝯſolidat vt limū. hoc facit ſpūſſancꝰ
ꝑ donū fortitudinis. Epheſ. iij. Det vobis
dn̄s virtutē corroborari ꝑ ſpm̄ eius in inte/
ori hoie. Et ſic apl's Petrus qui ꝑus vocem
ancille timuit hodie publice pdicauit et tria
milia vicit. ꝛ poſtea q̄nq̄ꝫ milia. Hugo. for
tes facti ſunt. tortores vincūt. occidi ꝑūt ſe/
cti nequeūt. Idē. Quō ſuſtinuiſſent niſi for
titudo ſpūſſcti eos ſolidaſſet. pſ. lxxiiij. Ego
ꝯfirmaui columnas eiꝰ. Iō eccl'ia hoc petit.
Accēde lumē ſenſibꝫ ꝛc. Et excludit quartū
pctm̄ mortale. ſ. accidiā. Prouer. xxij. Piger
dicit leo foris eſt. i. timet ardua aggredi. for
titudo eni ꝓnū facit ad omne bonū. Philip.
iiij. Oia poſſum in eo qui me ꝯfortat ꝛc. Ro
ma. viij. Spūs adiuuat infirmitatē noſtrā.
I Quinta ꝓprietas ignis eſt q̄ aur a plū
bo ſepat. ꝛ ſic ſpūſſanctꝰ ꝑ donū ꝯſilij. Aug.
Cōſiliū ſpūſſancti ē vt tpalia ꝯtēnētes ꝓ
eternis fruamꝰ. Mat. xix. Si vis pfect' eē
vade ꝛ vēde oia que habes et da pauperibus.
Et ſic ꝯſulit a ꝯturbatiōe auaricie nos remo
uere. Prouer. xv. Cōturbat domū ſuā qui ſe
ctat̄ auariciā. ideo illā excludit Aug. Eū vellet
velle oēs homīes nō eſſe vt ſolus abūdaret
Sexta ꝓprietas rubiginem ꝯſumit. Sic et
ſpūſſanctus ꝑ donū itellectus purgat intel
lectū ad miſtica. i. diuia intelligēda. pſ. xxxi.
Intellectū tibi dabo ꝛ inſtruam te ꝛc. Docet
eni deum intelligere in nobis ꝛ in creaturis.
Ro. i. Inuiſibilia eni ipſius a creatura mū/
di ꝑ ea que facta ſunt ꝛ intellecta ꝯſpiciuntur.
Et facit hominē delectari in ſpūalibꝫ. vt ſi vi
des pulcra guſtas dulcia: intelligere debes
celeſtia. Bern̄. Dulcedo oīm creaturaꝝ inui
tat ad dulcedinē eternā ꝛ excludit gulam. qꝛ
ꝑ hoc donū vtimur cibo ad honorē dei ꝛ ſpū/
alem ꝯſolatiōem. ſ. dei ſeruitiū. Nā ſpūſſan/
ctus in homine guloſo nō habitabit. Gen.
vi. Nō ꝑmanebit ſpūs meus in eternū i ho/
mine. quia caro eſt. i. carnaliter viuit. K
Septima ignis ꝓprietas q̄ de natura ſurſū
tendit. hoc facit ſpūſſctūs ꝑ donū ſapientie.

d: ſapīa quaſi ſapida ſcīa. q2 p hoc donum
at nobis ſpūſſanctus ſape celeſtia. Colo. iij.
Que ſurſum ſūt ſapite. pſ. xxx. Quā magna
ultitudo dulcedis tue domine. Baſilius.
o dulcedo melliflua. o dulcedo admirāda.
dulcis es ī meditatione. dulcior in oratio
. dulciſſima ī contemplatione. ſed ſupdul/
ſſima ī beatitudie patrie. pſ. xxxiij. Guſta/
z videte qm̄ ſua. eſt dn̄s. Et excludit luxu
am. i. Chor. ij. Animalis homo nō pcipit
que ſunt ſpūs dei: Jſido. Sapīa ſpeculat
erna z in illis delectatur. luxuria vero terre/
. Roma. viij. Qui ſm carnē ſunt que car/
s ſunt ſapiunt. qui vero ſm ſpūm ſunt que
ūs ſunt ſentiunt.

Feria. ij. poſt feſtum ſpūſſancti.
Sermo C

Jc deus dile

xit mōm vt filiū ſuum vnigeni/
tū daret Joh. iij. Et legit hodie
uangelicali officio. L Dicit Grego.
nel. Probatō dilectōis ē exhibitō operis
unt autē tria ſigna vere dilectōnis. Pri/
i ē doctrine imbutio. z ſic parētes diligere
os tenētur Eccli. vij. Fili tibi ſunt erudi il
z curua illos a puericia eoꝝ. Scōm eſt
norum largitō Eccli. xxix. Propter frēm
amicū pde pecuniā: et ne abſcōdas illā ſb
pide in pditiōem. Tercium ē ad piculum
ortis expoſitō. z ſic Heſter dilexit iudeos.
Heſter. iiij. Spūaliter. hec tria ſigna dilecti
nis deus pater exhibuit hūano generi. Pri
o dedit doctrinā Exo. xx. z Deuter. v. Ego
m dn̄s deus tuus dās pcepta. ſ. affirmati/
a z negatiua. Secūdo dedit bona tempalia
Gen. i. Dn̄ami piſcibus maris. Sed h do/
inū pdidit totū genus humanū ppter pec
tū pmi homis. Ne ergo talis creatura di/
na ppter quā facta ſunt oīa oīno piret. ideo
hibuit ei terciū ſignū dilectōis. ex eo q filij/
m ſuū q ē vnū ſecū ī eſſentia morti expoſuit
iam turpiſſime. Et hoc pmū eſt ſignū ma/
ni amoris. ſcōm maioris. terciū maximi. de
uo thema. Sic de9 dilexit mdz. Jn ſum
a euangelij duo innuunt. Prio pponit di
ine dilectōis immēſitatē. Scdo ſbiūgit e/
e damnatōis cauſalitatē. pmū pz ī pncipio
cōm ibi q nō credit zc. De pmo dicit. ſic de9
ilexit mdz. Dictū ē ī heſterno euāge. q dicit
ngr ī. i. di. xvij. q ſpūſſcūs ē amor pris z filij.
ō hoc feſtū plenū ē ſuauitate amoris. iō heri

lectū ē euāgeliū de charitate adoptōis. q2 de9
pr dādo ſpm̄ ſcm̄ adoptauit ſuos ī filios. in
hodierno ſco euāg. agit d charitate redēptō
nis q p filiū ſuū de manu hoſtili redemit ſer/
uos di. ſic de9 dilexit mōm. ſic. ſ. magnificent.
M Reuera magnificent. nā magnitudo
diuīe dilectōis celeſtis pris pz ex mult. Pri
mo ex diligent nobilitate. q2 deus q ſol9 nobi
liſſim9 ē. potētiſſim9. altiſſimus. rex regū. dn̄s
dn̄antiū. q ſolus hz imoꝛtalitatē. incōmuta
bilitatē. icoꝛruptibilitatē. Eſt. n. ille q ſol9 hz
eēntialē bonitatē. De q Mar. x. Nemo bon9
niſi ſol9 de9. Jlle nos dilexit triplr. cōiter. ſta/
biliter z veraciter. Prio cōiter Sap. xi. Dili
gis oīa q ſunt: z nihil odiſti eoꝝ q feciſti. Re/
uera cōiter nos diligit. q2 bonos z malos. nō
īqztū malos. ſed inqztū hoīes. nihil em̄ odit
deus niſi iniq̄tatē z pctm̄ qd ipe non fecit nec
creauit. Gen. i. Oīa que fecerat erāt valde bo
na. g q eſſentialr bon9 ē nō potuit eſſe cā mali
culpe. Joh. i. Sine me factuz ē nihil. i. pctm̄
qd ad nihilū reducit hoīem. pſ. xiiij. Ad ni/
hilum deductus ē ī ɔſpectu ei9 malignus.
N Jdeo nullus hoīm eſt expers diuīe di/
lectōis eterni patr qn ſentiat effectuz diuini
amoris. qui ē triplex. ſ. creatōis. recreatōis et
eterne gloꝛificatōis. Primū effectū diuīe di/
lectōis oſtēdit deus cōiter oībus hoīb. ſ. cre
atōnis cū nullo pcedēte merito. Sed ex ſua
eterna dilectiōe illos de nihilo creauit ad eſſe
nature. et formauit ad imaginē ſuā ſm aīam
vt virtute rōnali deū cognoſcam9. vi ɔcupi/
ſcibili deū cognitū diligam9. vi iraſcibili deo
cognito inhercam9 ſicut fini vltimato O ma
gna dilectō ſi quis reſtauraret alicui vnū mē
brū. ſ. oculū vel manū ſignū eſſet magne dile
ctōis. qlis g ē illius qui dedit corpus z aīam
cum dicit Caſſiod. Nihil ī nobis ē bonū niſi
fuerit ab ipo collatū. Scōs effectus diuine
dilectōis ē recreatō a ſtatu culpe ad ſtatū grē
p vnigenitū. z hoc nō ē ex merito nr̄o. ad Ti/
tū. iij. Nō ex opib iuſticie que fecim9 nos ſz
ſm ſuā miſcdiaz ſaluos nos fecit. z ad Eph.
ij. Grā ſaluati eſtis p fidē. z hoc nō ex vobis
Et hec dilectō ē cōis oībus. De qua ad Ro
ma. viij. Ppo filio ſuo nō pepcit de9 zc. nā
ſi diligim9 amicū q p nob effudit lachrimas
quāto magis xpm q p nobis effudit ſangui/
nē. Vn̄. i. Joh. v. Tres ſunt qui teſtimoniuz
dāt ī terra. ſ. dilectōis. ſpūs. i. aīa. ſanguis et
aq. ſ. lachrimaꝝ. De q Bern. O q vehemē/
ter me dilexit ī cruce ī qua effluxit aqua. ſ. la/
chrimaꝝ. de latere ſanguis. ſ. ex coꝛde. et aīa

receſſit de corpe. Terciꝰ effectꝰ ē eternalis glīfi
catio. quos eñ iuſtificat a pctō p grām hos
in eterna felicitate glīficabit Ro. viij. Quos
pſciuit. i. lōge nouit. hos pdeſtinauit. q̄s pre
deſtinauit hos ⁊ vocauit. q̄s vocauit hos iu
ſtificauit. q̄s iuſtificauit hos magnificauit.
ſ. h in grā ⁊ ibi ī gloria. Et illa eſt ɔmunis. i.
Thi. ij. Uult oms hoies ſaluos fieri ⁊ ad cō
gnitōem veritatis ꝑuenire. vīcȝ volūtate cō
ſequēti qua q̄s aliq̄d vult cū circūſtātijs. nō
aūt volūtate antecedēte ⁊ abſolute. ¶
Scđo oñdit dilectōem ſtabiliter. qꝛ ip̄e deꝰ
ſemp diligit nos. añ tp̄s. ī tpe. ⁊ poſt tempus
Añ tp̄s. qꝛ dilexit ab eterno. Iere. xxxi. In
charitate ꝑpetua dilexi te. idō attraxi te miſe
rās. Aug. Deꝰ amabat nos ſm q̄ opꝰ eiꝰ añ
mōi ɔſtitutōem. De q̄ Eph. i. Elegit nos in
ip̄o añ mōi ɔſtitutōȝ vt eſſemꝰ ſcti ⁊ īmacula
ti in ɔſpectu eius ī charitate. Itē dilexit nos
ī tpe Prouer. xvij. Omī tpe diligit q̄ amicꝰ ē
⁊ h oc ī eſſe ɔſuādo. Uñ Aug. Si ſe ad mo
mentū ſbtraheret hō ī nihilū redigeret ſicut
de nihilo factus ē. Berñ. Sic neceſſario ha
buimꝰ indigentiā creatoris ſic ⁊ ɔſeruatoris
Quapropter dicit Hugo. Perpēde q̄ztū ab
ip̄o diligeris. qꝛ bñficiū eius nunq̄ȝ tibi deſu
iſſe cognoſcis. Itē dilexit nos poſt tp̄s. ſ. poſt
q̄ȝ trāſibūt oīa ī pñti. tūc iā pauit nobis eter
nā felicitatē. Lu. xxij. Ego diſpono vobis ſi
cut diſpoſuit mihi pr̄ meus regnū. Ecce ſalꝰ
aīe. qđ eñ poſt hoc tp̄s ſumpturi ſumus iaȝ
diſpoſuit. Joh. xvi. Uado pare vobis locuȝ
⁊ iterꝝ veniā ad vos ⁊ accipiā vos ad meip̄m
De q̄ Ephe. ij. Dñs qui diues ē ī miſcđia ꝑ
pter nimiā charitatē qua dilexit nos cū eſſe
mus mortui viuificauit nos xp̄o: cuius grā
eſtis ſaluati. ⁊ ɔreſuſcitauit ⁊ ɔſedere fecit in
celeſtibꝫ ī xp̄o ihū vt oſtēderet in ſclīs ſupue
niētibꝫ abundātes diuitias grē ſue ſup nos
ī bonitate ī xp̄o ihū. Tercio oñdit ſue dilecti
onis immēſitateȝ veraciter. qꝛ ꝑpter nos nō
ꝑpter ſe nos dilexit. vt diligūt hoies ī mūdo
falſe et nō vere. vt aliq̄s diligit aliquē ꝑpter
ſapiam eiꝰ. ⁊ ſic deꝰ nos non dilexit. Roma. xi
Quis ɔſiliariꝰ eiꝰ fuit. ſ. cū fecit celū ⁊ terram.
Itē aliq̄ diligunt aliquē ꝑpter opulētiā ⁊ di
uitias. ⁊ ſic deꝰ nos nō dilexit. Idē. q̄s por de
dit illi. q. di. nullꝰ. ſed oīa hēmꝰ ab eo. i. Cor.
iiij. Quid habes qđ nō accepiſti. pš. xv. Bo
noꝝ meoꝝ nō eges. Itē aliqui diligūt ꝑpter
potentiā. ſed potētia nr̄a ē q̄ſi ſumus. pš. ci.
Sicut ſumꝰ dies eius. Idō dilexit nos vera
citer ꝑpter noſtꝝ bonū ⁊ nō ſuū. ¶ Se

cundo oñdit ſue dilectōis īmēſitatē ī dilecti
vilitate ī eo q̄ dicit mōm. i. homies ī mundo
Uñ nos pctōres q̄ eramꝰ inimici dei. Ro. v.
Cōmēdat deus charitatē ſuā ī nob. cū inimi
ci eſſemus recōciliati ſumus p ſanguinē filij
eius. Ideo Ephe. ij. Eramus natura filij ire
nō q̄ natura mala creata eſſet a deo. ſed qꝛ pꝰ
tranſgreſſionem mandatoꝝ dei natura corru
pta eſt ⁊ corruptibilꝭ facta ⁊ vindicte dei ſub
iecta. ſicut erant pmi parētes quos dilexit et
nō angelos. qꝛ nō fecit redemptōem angelo
rum qui ceciderunt ſed hoim. Et hoc aliqui
bus de cauſis. Prima qꝛ pctm̄ angeloꝝ fuit
irremediabile. de quibus mgr̄ in. q. di. xxi. qꝛ
hō occaſionē habuit peccādi. ideo ꝑ grāȝ dei
iuuari potuit ad veniā. vt qui p aliū cecidit
p aliū erigeret. qui incitatōeȝ habuit ad ma
lū nō iniuſte habuit adiutorē ad bonū. diabo
lus ſꝰo ſine temptatōe alicuiꝰ peccauit. ideo p
aliū vt ſurgeret iuuari nō debuit. nec p ſe po
tuit. idō irremediabile fuit. Sed ſicut pctm̄
hois p aliū habuit initiū ita ⁊ remediū. Se
cūda rō ibidē. qꝛ angelica natura nō tota pi
erat. ſed ex pte pſtiterat. humana ſꝰo tota pe
rat. ideo ne penitꝰ pderet ex pte redempta eſt
Tercia ratō. qꝛ hō peccauit ex infirmitate qꝛ
corpi ɔiūctus. angelꝰ aūt ex malicia. De quo
Bre. in mora. Angeloꝝ ſpūs irremiſſibiliter
peccauerūt. qꝛ robuſtius ſtare potuerūt. hō
ſꝰo ꝑpter corpꝰ infirmū veniā meruit. pš. lx
vij. Ip̄e aūt ē miſericors ⁊ ꝑpiciꝰ fiet peccatis
eoꝝ. ⁊ nō diſpdet eos. et abūdauit vt auer
ret irā ſuā. ⁊ nō accēdit oēm irā ſuam. recor
datus eſt qꝛ caro ſunt. Quarta ratō. qꝛ intel
lectus humanus tardus eſt. nec ſbito cog
ſcit quid faciendū ſit niſi p diſcurſum. ſꝫ in
tellectus angelicus ſimplex ⁊ velox ē. Quin
ta rō rōne indiſpoſitōis. qꝛ diabolus nō pōt
ſe diſponere ad grām. ¶ Ad quā diſpo
ſitōem duo exigunt. ſ. natura ⁊ ſtatus. natu
ra vt poſſit ſimul gaudere et dolere. vt docet
Aug. li. de pnia di. Uere penitēs de pctō do
leat. ⁊ đ dolore gaudeat. Sed qꝛ angelus eſt
ſub̄a ſimplex nō ɔpoſitus ex corpe ⁊ aīa q̄n
gaudet totus gaudet ⁊ totꝰ ſe auertit q̄ ſe di
uertit. iō nō habet diſpoſitōem ad grām rōe
nature. Scđo vt quis ſe diſponat ad grām e
requirit ſtatus. qꝛ diabolꝰ poſt caſum nō eſt i
tali ſtatu. eo q̄ dicit Dama. qđ hoib ē mors
angelꝭ ē caſus. q. di. Sicut hoies poſt mortē
nō pñt ſe ad grām diſponere eo q̄ nō ſunt in
ſtatu merēdi. ſic nec angeli mali. Idō Augꝰ.
Angelꝰ ī lapſu deſꝑauit. iō ad grām ſe diſpo

nere nō potuit:ſed ſtatim a deo finaliter ſnia/
tus fuit. Sz hō non deſpauit.iō effectū dile
ctōis dei ɔſecut⁹ ē. Tercio imēſitas dilectōis
ei oñdit̄ i doni pcioſitate.cū dicit. Ut filiuz
ſuū vnigenitū daret. O ſi miſiſſet angelū ma
gna eēt dilectō.ſed miſit filiū etiā vnigenitū
Si habuiſſet plures filios ⁊ dediſſz nob vnū
magna eſſet dilectō.ſed ex quo habuit vnige
itū ſibi equalē.ɔſubalē ⁊ coeternū et eundē
edit:abundans eſt dilectō. Uñ Symon de
aſſia. Ita deus dilexit hoiem creatū vt daret
iliū ſuū increatū. Sic deus p hoie.fili⁹ p ſer
o ē datus i redēptōem. Et dicit dedit.nō vē
dit.q2 oia noſtra opa nō poſſent ɔpari tan
dilectōni. De quo Iſa.xiij. Precioſior erit
r auro:⁊ hō mōo obrizo. Reuera. Nā dr̄.i
e.i. Nō redempti eſtis auro ⁊ argēto.ſz ſā
uine agni.nō dicit accōmodauit nobis fi/
ium ſed dedit.q2 ex quo ſemel aſſumpſit hu/
anā naturā nunq̄ dimiſit.ſed adhuc agit
ociū noſtr̄ corā patre p nob interpellādo
n.i. Joh.ij. Aduocatū habem⁹ apud deū
trē q̄ eſt ppiciatio p pctis noſtr̄. Ecce q̄n
dilectō i pcioſitate doni. Ideo Hugo i li.
ditatōnū. Quid amplius deus debuit ti
acere et nō fecit.cū nō eras creauit te. pcti
ſuū ⁊ dyaboli te feceras ⁊ redemit te.i mūdi
ulo ambulabas.angelū dedit tibi i cuſto
p ſe venit ad te.mortē ſuſtinuit turpiſſimā
e vt te viuificaret. De quo.i. Cor.xv. Si
i Adā oīs moriūtur:ita i xpo oēs viui
abūtur.quid igit̄ retribues p tāta dilectō
Rñdet Hugo i li.de arra aie. Nihil poſſu
is deo p bñficijs repēdere q̄ reamare. Igi
r q̄ntum potes tantū dilige.mēſura tua po
tas tua. Itē dilexit nos i infinitū.vt dicit
em. Amat imēſitas.amat eternitas.amat
s deus cui⁹ magnitudis non eſt finis. Ut
t eius volūtati corrñdeamus i infinitum
ligere debemus. R Quarto imēſitas
ectōis eius ɔſideratur i doni vtilitate. de
o ſbditi textu dicēs.vt omnis qui credit i
n nō pereat ſed habeat vitā eternā.ſ. q̄ cre/
fide formata. Dicit nāq̄ Hiero. Quid p
t ſi voce inuocas quē ope negas. Iō Aug.
Ille vere credit qui exercet opando quod
dit. Jac.ij. Fides ſine opib9 mortua ē. Iō
x.diſ.ij.§.charitas. In xpm credit q̄ cha/
atē habet. In xpm q̄ppe credere ē amādo i
n tēdere. Hec eīm ē fides vt diffinit aplus
dilectōem opat̄. Subdit.nō eīm miſit de
filiū ſuū i mōm vt iudicet mōm.ſed vt ſal
t mōs p ipm.q2 i pmo aduētu nō venit ad

iudiciū dānatōis ſed ſaluatōnis.ps.lxi. Ab
ipo eīm ſalutare meū. Et Lu.xix. Uenit.n.fi
li⁹ hois q̄rere ⁊ ſaluū facere qd̄ perierat. Dicit
eīm.s.Tho.pte.iij. Sufficiēs medicamentū
quo ad ſufficiētiā datū ⁊ collatū ē p xpm me
dicū. Nā ſm Aug.q̄ntū i medico ē oēs infir/
mitates curare pponit.ſed ſeipm interimit q̄
pcepta medici nō ſuat. S Dixi ſcdo ſb
dit eterne dānatōis cālitatē d. qui credit i eū
nō iudicat̄.ſ.iudicio dānatōis.qui.ſ.credit fi
de formata. Et fides formata ſm Aug. eſt q̄
opat̄ p dilectōem. nā charitas ē forma fidei.
De q̄ Bern.ſup Cañ.ſmo.xxvi. Sepatio a
charitate ē mors fidei. Ideo ſciendū q̄ vera
fides ɔſiſtere dz in trib9.ſ.i corde.ore ⁊ opere
Prio i corde ſine heſitatōe.q2 hr̄ de heret̄.c.
dubi⁹. Dubius i fide infidel̄. ⁊ Athanaſius
Quā niſi quiſq̄ fideliter firmiterq̄ credide/
rit:ſaluus eſſe non poterit.q2 corde credit̄ ad
iuſticiā Ro.x. Iō Jaco.i. In fide nil heſitās.
q̄ eīm heſitat ſilis ē fluctui mar̄ q̄ a vēto mo/
uet̄ ⁊ circūfert̄. ⁊ ſic inanis ē fides dubitātis.
Iō Eccli.ij. Ue diſſolut̄ corde q̄ nō credūt
deo. ⁊ iō nō ptegent̄ ab eo. Quapropter hor/
tamur i cañ.xxiiij.q.i. A recta.inq̄t. A recta
fide et aplica tramite ppter vllā pturbatōez
nolite recedere.q2 dicit Aug. de vera innocē/
tia. Sine fide falſa eſt oīs v̄tus etiā i bonis
morib9. Scdo fides dz ſtare i oris ɔfeſſione
ſi hō interrogat̄ de ea a fidei pſecutorib9. nā
di.apl's Ro.x.ore fit ɔfeſſio ad ſalutē. vbi di
cit glo.ordinaria. Nihil pdeſt i corde eſſe qd̄
ver̄ eſt ſi hoc dr̄ i voce qd̄ ē falſuz.q2 veritas
ē credēda ⁊ ɔfitēda. Nō eīm pfecte credit qui
hoc qd̄ credit nō ɔfitet̄ ore. vt patet de.s. Pe
tro qui ore negauit xpm quez tñ corde ſciuit.
ſic̄t prius ɔfeſſus fuit eū eſſe filiū dei viui.et ſic
peccauit. Iō Mat.x. Qui ɔfitebit̄ me coraz
ho.ɔfitebor et ego eū corā pa.m. quapropter
dr̄ de ſum.tri. ⁊ fide catho. Firmiter credim⁹.
ſc̄z corde. ⁊ ſimplr̄ ɔfitemur.ſ.ore T Sz
di. Eſt ne ſemp neceſſariū ad ſalutē verb ɔfi
teri fidē. Rñdz.s.Tho.ij.ij.q.iij.ar.ij.d. Cō
fiteri fidē nō ſemp ⁊ in omni loco ē de neceſſi/
tate.ſed aliquo loco ⁊ tpe.ſ.q̄ñ p omiſſionem
hmōi ſbtraheret̄ honor debit⁹ deo vel etiā vti
litas proximis impendēda.vt ſi aliq̄s interro/
gatus de fide taceret. ⁊ ex hoc crederet̄ q̄ non
hrēt fidē.vel q̄ fides nō eſſet vera.vl' aliq̄ p ei⁹
taciturnitatē auerterētur a fide. In hmōi ca
ſibus ɔfeſſio fidei ē de neceſſitate ſalut̄. Ter/
cio fides vera debet ſtare i opis ɔpletōe. Iſi/
do. Beatus ē q̄ bñ credit ⁊ credēdo bñ viuit.

tal' nō iudicat.ſ.iudicio dānatōis. Sed d
tali dr̄ Mar. vl. Qui crediderit et bap. fue.
ſal. erit. qui aūt nō crediderit iā iudicatus eſt
ſcȝ i dei pſcia. De quo apl's. ij. ad Thi. ij. No
uit dn̄s qui ſunt eius. Ideo Aug. Nōdum
apparuit ad iudiciū: ⁊ iā factū ē iudicium.ſ.i
dei pſcia. Dicit nanqȝ Chriſ. Sicut Adā eo
dē die q̄ comedit de ligno phibito mortu' eſt
id ē morti deputat'. De q̄ Gen. i. In q̄cunqȝ
hora comederit; morte morieri. Sic infide
lis iudicat'.i.iudicio dānatōis deputat'. q̄a
nō credit i noīe vnigeniti filij dei i quo ſolum
eſt ſalus. Act. iiij. Nō ē aliud nomē ſub celo
i quo ſaluari oportȝ niſi i noīe dn̄i noſtri ihu
xpi. Hoc eſt iudicium. q: lux venit i mōm.i.
ſpūſſanctus. De quo Aug. Spūs.ſ.illumi/
nās intellectū. accendens affectū. De quo ca
nit eccleſia. O lux beatiſſima reple cordis inti
ma tuoꝝ fideliū Nā ſine tuo numine nihil ē
i hoīe.i. nulla vera ⁊ deifica cognitō. vn̄ Anſ.
Sicut aer pn̄te lumīe fit lucid'. abſente ob/
ſcurus. ſic hō illuminat i cognitōe ſuoꝝ defe
ctuum ſpūſctō pn̄te. de quo Beda. Aīa no/
ſtra a lumīe vero illuminat qd̄ nō extinguit
ps̄. In lumīe tuo videbimus lumē.i. veram
cognitōem. V Sȝ heu aliq̄ ſūt adhuc
i obſcuritate pſcie. de q̄bus Aug. i ſoliloquio
Ve cecis ocul' qui te eternū lumē nō vidēt. te
nebras diligūt. i tenebris ambulāt. de tenebris
ad tenebras vadunt. d tenebris interioribus
ad tenebras exteriores. De quibȝ ſbdit. dile/
xerūt hoīes magis tenebras q̄ȝ lucē.i. pctā q̄ȝ
ſpūſſcti grām. q: opa eoꝝ erāt mala. De q̄bȝ
Ro. xiij. Abijciam' opa tenebraꝝ Amb. tene
braꝝ opa ſunt vicia. naȝ oīs qui male agit o/
dit lucē.i. ſpūſſancti grāȝ. Job. xxiiij. Ipſi fu
erūt rebelles lumī.i. ſpūſācto. Nota dicit. s.
Tho.i. ij. ij. q. xiiij. ar. i. peccare i ſpm̄ſctm̄ pti
git dupl'r. Prio mō q: peccat i pſonā ſpūſſci.
ſicut illi qui dixerūt ſpm̄ſctm̄ eē creaturā. vt
hr̄ de cō. di. iiij. hi ḡo. vbi dr̄. Fuerūt q̄dā he/
retici qui dixerūt puerſo ſenſu ſpm̄ſcm̄ eē q̄n
dā pūū hoīem mōtanū ⁊c. Scd̄o q̄n peccat
ꝯ attributū ſpūſſcti.ſ.ꝯ bonitatē: vt di. Hyla
ri'. Pctm̄ i ſpm̄ſanctū ē q̄n ex ꝯtēptu ⁊ mali
cia abijcit illud p qd̄ hō a pctō retrahit. Et
ſunt ſex. duo ex pte dei.ſ. miſcdia et iuſticia. ꝯ
miſcdiam ē deſpatō. vt cayn Gen. iiij. Ma/
ior ē iniq̄tas mea q̄ȝ vt veniaȝ merear. Bern.
Mētiris cayn. maior eſt dei miſcdia q̄ȝ oīs no
ſtra miſeria. Idē. O res ꝯfuſa. o res mōſtru/
oſa. cū oīa nr̄a crimina ſint q̄ſi vna gutta re
ſpectu toti' maris. Cōtra iuſticiā pſūptio. cū
q̄s pſumit q' de' pctā nō punit. De q̄bȝ Eccs
viij. Sūt impij qui ita ſecuri ſunt q̄ſi iuſtoꝝ
facta habeāt. ſed ⁊ h̄ vaniſſimū iudico. ps̄. xl
ix. Exiſtiaſti iniq̄ q' ero tui ſilis arguā te ⁊ ſta
tuā ꝯ faciē tuā. Aug. Nullū malū impunitū
nullū bonū irremuneratū. Cōtra pſumptoꝝ
hr̄ Exo. xx. Ego dn̄s fortis zelotes. i. amator
iuſticie viſitās iniquitatē patrū i tercia ⁊ q̄r
tā generatiōem. Idcirco ſcribit Eccli. v. De
ppiciatu pctōꝝ noli eſſe ſine metu. Et ſbdit
neqȝ adijcias pctm̄ ſup peccatū. ne dicas mi
ſcdia dei magna ē. multitudis pctōꝝ meoꝝ
miſerebit ⁊c. X Itē in eccl'ia duo ſunt.ſ.
fides eccl'ie ⁊ grā i ſacerdote. Cōtra pmū im
pugnatio veritatis agnite. ꝯtra ſcd̄z inuidia
fraterne gratie. Nā terciū pctm̄ i ſpūſſanctū
ē impugnatō veritatis agnite. De q̄ Anſ.
Veritas a q̄cūqȝ ē a ſpūſctō ē. ſignāter vtq̄
fidei. Nā fides tāte virtutis ē q' dicat aplus
ad Gal. i. Sed licet nos aut angel' de celo e
uāgelizet vob pterqȝ qd̄ euangelizauim' vo
bis anathema ſit Qui enī ipugnat fidē eccl'ie
peccat i.ſ.ſ. vt hr̄. xxiiij. q. i. alien' dicēdi. Ali
enus ē. pphan' ē. hoſtis ē. h̄r ē nō pōt dm̄ pa
trē qui vniuerſal' eccl'ie non tenet vnitatē. Et
de talibȝ dr̄. ij. Pet. ij. Meli' erat illis nō co
gnoſcere viā iuſticie q̄ȝ poſt agnitā retrorſuȝ
ꝯuerti. Quartū pctm̄ ē inuidētia fraterne grē
vt qui bona male exponunt ex inuidia. De q̄
bus Iſa. v. Ve vobis qui dicitis bonū malū
Et illudūt. De quibȝ puer. iij. Ipſe deludet il
luſores. Et itē. Abominatō ē dn̄i oīs illuſor.
Itē i pctōre duo. pmū dolor de ꝯmiſſis. ꝯ
tra hoc ē obſtinatio. Eccli. iij. Cor durū male
habebit in nouiſſimo. Bern. Cor durū nec
ꝯpunctione ſcindit nec amore mollit. Scd̄
dū eſt ppoſitū nō peccādi. ꝯ hoc eſt finalis im
penitētia. Aug. de pe. ⁊ hr̄ de pe. di. vij. c. nulli'
Qui impenitēs morit omino moritur ⁊ eter
naliter cruciat. qui ſp ſine charitate ſpleni'
iniquitate torq̄bit ſine fine. Et io illd Mat.
xij. Qui peccat in.ſ.ſ. nec hic nec in futuro re/
mittet ei: intelligit de finali impenitētia. alia
ḡo dū ſunt in pn̄ti vita pn̄t eē remiſſibilia.
attn̄ peccatū in.ſ.ſ. dr̄ irremiſſibile. q: nō ha/
bet aptitudinē ad illud p qd̄ remittit. verbi
grā. ſocrates ⁊ plato habētēs eādē infirmitatē.
vn' recipit medicinā p quā alleuiat. alter nō
⁊ ſic vn' dr̄ curabil' alter incurabil'. Sic pec
catū i.ſ.ſ. dr̄ irremiſſibile: q: repellit remediū
remiſſionis. grām ſcȝ ſpūſſancti.

Feria. iij. poſt feſtū ſpūſſancti.